

ZAPISNIK

s 4. - tematske sjednice Gradskog vijeća Grada Velike Gorice održane 16. studenog 2017. godine s početkom u 15,00 sati u vijećnici Pučkog otvorenog učilišta «Velika Gorica», Zagrebačka 37, Velika Gorica.

NAZOČNI VIJEĆNICI:

1. NENAD ČRNKO – došao tijekom sjednice
2. ROMAN KRUNIĆ
3. STJEPAN KOSIĆ – došao tijekom sjednice
4. ZDENKO ILEČIĆ
5. MARIO ŠIPUŠIĆ
6. STJEPAN RAK
7. STJEPAN KOS – došao tijekom sjednice
8. JURICA MIHALJ
9. IVAN RAK
10. MILIVOJ DIJANEŽEVIĆ
11. ZLATKO TURKOVIĆ
12. MLADEN ARAPOVIĆ
13. DARKO BEKIĆ
14. GORAN MILIČEVIĆ
15. DAMIR ŠIMUNIĆ – **potpredsjednik Gradskog vijeća**
16. MARIO ZDELAR
17. KATARINA ŠERA VIĆ
18. NEVEN KARAS, dipl. iur. – **predsjednik Gradskog vijeća**
19. ŽELJKO STANILOVIĆ
20. ZLATA FILIPOVIĆ, dipl. ing. agr.
21. ALANMILAN ŠEMBERA
22. KARMEN RAK
23. ŠTEFA BAKOTA
24. ZVONIMIR STJEPIĆ
25. LUCIJAN MASLAĆ
26. SVEN FABIJANČIĆ
27. PERO JOSIPOVIĆ

NENAZOČNI:

28. ALEKSANDAR HORVAT
29. IGOR HORVAČIĆ
30. IVICA BARUKČIĆ
31. MARKO ŠIMAC

OSTALI NAZOČNI:

1. DRAŽEN BARIŠIĆ – gradonačelnik
2. ERVIN KOLAREC – zamjenik gradonačelnika
3. KREŠIMIR AČKAR - zamjenik gradonačelnika
4. ELIZABETA STIPETIĆ, privremena pročelnica UO za lokalnu samoupravu
5. MIRJANA PONTONI – pročelnik službe - tajnik Gradskog vijeća
6. ŽANETA ŠTEFANČIĆ – pročelnica UO za financije
7. DUBRAVKO KATULIĆ – pročelnik UO za komunalne djelatnosti i promet
8. ROMAN REPAČ – pročelnik UO za urbanizam i zaštitu okoliša

9. DOMAGOJ ILEČIĆ - pročelnik UO za poduzetništvo, investicije i fondove EU
10. ZDENKA CVAHTE – pročelnica UO za provedbu dokumenata prostornog uređenja i gradnje
11. ZVONKO KUNIĆ- pročelnik UO za društvene djelatnosti
12. DRAŽEN BAČURIN – pročelnik UO za mjesnu samoupravu
13. MARKO KOS – v.d. pročelnika za poljoprivredu
14. DRAGOLJUB GERATOVIĆ – predsjednik VSNM u Gradu Velikoj Gorici
15. MEMETALI ZENUNI – predsjednik VANM u Gradu Velikoj Gorici
16. ČLANOVI MO DONJA LOMNICA
17. TRI ČLANA INICIJATIVE:
 - gospodin Stanko Uršić,
 - gospođa Antonija Radoš Šimac i
 - gospodin Krešimir Smolković
18. PREDSTAVNICI STRABAGA
 - direktor Josip Kuzmanić,
 - Luka Krnić
 - Milivoj Palinić
 - Veljko Nižetić

Predsjednik Gradskog vijeća Neven Karas otvorio je sjednicu i pozdravio sve nazočne, te konstatirao da je na sjednici nazočno 24 od 31 vijećnika te se može pravovaljano raspravljati i donositi odluke.

Zapisnik sa 3. sjednice Gradsko vijeće je jednoglasno prihvatilo Zapisnik sa 3. sjednice.

Predsjednik: „Prije nego krenemo na samu temu htio bih ukratko izložiti što smo napravili u pripremi ove sjednice i dati neke osnovne smjernice za rad na ovoj sjednici. Znači, na inicijativu koju smo dobili još na prošloj sjednici Gradskog vijeća, Kluba vijećnika SDP-A i HSS-a, sazvana je ova tematska sjednica samo s jednom temom, a to je asfaltna baza u Donjoj Lomnici. U pripremi sjednice održali smo i sastanak predsjedništva Gradskog vijeća na kojem smo dogovorili i koji će biti gosti i koji principi rada na ovoj sjednici pa ukratko da vas izvijestim da su na sjednicu, kako bi nam pomogli i dobili što više informacija kao bi mogli na kraju mogli donijeti nekakve stave i zaključke, pozvani su predstavnici Ministarstva zaštite okoliša i energetike, predstavnici Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenja, predstavnici Agencije za civilno zrakoplovstvo. Pozvani su predstavnici Inicijative 'Stop asfaltnoj bazi', predstavnici tvrtke Strabag tako da mi gradski vijećnici možemo čuti mišljenje i jedne i druge strane. Također, na sjednicu je pozvan i Mjesni odbor Gornja Lomnica. Pozvani su i predsjednici susjednih Mjesnih odbora te su pozvani i direktori, ravnatelji javnih ustanova i trgovačkih društava. Sjednica je dogovorena da krenemo na početku kao i na svakoj sjednici, da predlagatelj iznese svoje obrazloženje. Nakon predlagatelja da čujemo stavove i Inicijative 'Stop asfaltnoj bazi'; predsjednika Mjesnog odbora Donja Lomnica; predstavnika tvrtke Strabag, i naravno gradonačelnika i njegove stručne službe koji će nam dati odgovarajuća objašnjenja. Nakon toga, otvorit ćemo raspravu gdje se prema našem Poslovniku prvo mogu prijaviti i raspravljati predstavnici Kluba vijećnika te nakon toga pojedinačne rasprave i da ne bi ostali uskraćeni za neke odgovore na pitanja, zamolilo bih predstavnike Inicijative odnosno onog tko će govoriti u ime Inicijative i tko će govoriti u ime tvrtke Strabag da si zabilježe eventualno neka pitanja da bi na kraju rasprave dobili priliku da odgovore na pitanja. Isto tako, molio bih da se držimo odredbi Poslovnika. Nije predviđeno Poslovnikom određeno vrijeme za ovakve tematske sjednice, odnosno za goste koji su pozvani i koji mogu govoriti, ali nekakvom usporedbom, ako Klubovi vijećnika imaju pravo na deset minuta, ja bih predložio i zamolio predstavnike Inicijative i Strabaga da pokušaju u

deset minuta iznijeti svoje viđenje situacije. Prije nego dam riječ predstavniku predlagatelja, budući da smo dobili, kao što ste vidjeli prilikom pozdrava da nam nema predstavnika Ministarstava, u Službu Gradskog vijeća pristigli su njihovi odgovori pa budući da nisu dugački ja bih prije nego što krenemo čisto pročitao da vidite kako su nam se očitovala pozvana Ministarstva i Agencija za civilno zrakoplovstvo. Ministarstvo graditeljstva i prostornog uređenja, iz Kabineta ministra dobili smo odgovor: 'Poštovani, nismo u mogućnosti poslati predstavnika Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenja na 4. tematsku sjednicu Gradskog vijeća Grada Velike Gorice, koja se održava 16. studenog 2017. godine u 15,00 sati na kojem će tematska točka dnevnog reda biti rasprava u vezi problematike gradnje asfaltne baze u Donjoj Lomnici. U žalbenom postupku koji se vodi u ovom Ministarstvu, a tiče se ovlasti u postupanju prvostupanjskog tijela u postupku obnove izdavanja građevinske dozvole za predmetni zahvat, žurno ćemo postupiti i o tome vas odmah obavijestiti. S poštovanjem. Kabinet ministra.' Također, dobili smo i odgovor od Ministarstva zaštite okoliša i energetike, koji kaže: 'Poštovani, vezano za upućeni poziv Ministarstvu zaštite okoliša i energetike na 4. tematsku sjednicu Gradskog vijeća Grada Velike Gorice, obavještavamo vas o slijedećem: Ministarstvo zaštite okoliša i energetike je dopisom od 20. rujna 2017. godine obavijestilo Grad Veliku Goricu da je nositelj zahvata podnio zahtjev za izdavanje lokacijske dozvole unutar roka propisanog Zakonom zaštite okoliša, što znači na temelju rješenja o prihvatljivosti zahvata za okoliš koji je bio važeći te nakon toga i zahtjev za građevinsku dozvolu. Mjere zaštite okoliša i program praćenja stanja okoliša propisano u rješenju prihvatljivosti zahvata za okoliš smatraju se posljednjim uvjetima u postupku ishoda lokacijske dozvole te se ugrađuju u glavne projekte koji su podloga za izdavanje građevinske dozvole. Nadzor nad primjenom propisanim mjera zaštite okoliša i programa praćenja stanja okoliša tijekom obavljanja zahvata obavljaju inspekcijske službe. Temeljem svega navedenog, Ministarstvo nema zakonske osnove za provedbu valjanosti studije, a s obzirom da su nakon provedenog postupka procjene ishoda druge dozvole potrebne za realizaciju zahvata.' I posljednji odgovor Hrvatske agencije za civilno zrakoplovstvo: 'Poštovani, zahvaljujemo na pozivu. Mišljenja smo kako sudjelovanje Hrvatske agencije za civilno zrakoplovstvo na tematskoj sjednici Gradskog vijeća Grada Velike Gorice obzirom na planirani fokus rasprave nije potrebno, a svoj stav obrazložimo slijedećim: Hrvatska agencija za civilno zrakoplovstvo, kada je u pitanju gradnja novog objekta, kao što je to slučaj sa predmetnim objektom temeljem Zakona o zračnom prometu i Pravilnicima o aerodromu sudjeluje isključivo na način da daje mišljenje o utjecaju položaja i visine objekata, na sigurnost zračnog prometa te u odnosu na navedeno izdaje posebne uvjete iz svog djelokruga nadležnosti. Prepreku predstavlja svaki objekt koji probija i strši iznad visine ograničenja prepreka. Površina ograničenja prepreka definirana je za svaki aerodrom i to na način da je od praga piste određen specifični vertikalni nagib koji se proteže u definiranom području koji počinje na kraju uzletno-sletne staze. Kada objekt strši iznad te površine smatra se zrakoplovnom preprekom i da može biti od negativnog utjecaja na sigurnost. Konkretni objekt udaljen je od praga uzletno-sletne staze dva i pol kilometra. Kada se primjeni definirani nagib površine ograničenja prepreka od 1,6%, možemo zaključiti da svi objekti visine manji od 39 m, koji se nalaze na udaljenosti do dva i pol kilometra ne predstavljaju zrakoplovnu prepreku. Obzirom da se radi o objektu visine 28 m, Agencija je zaključila kako ta prepreka nema utjecaja na sigurnost zračnog prometa. Nadamo se da smo uspjeli pojasniti zbog čega je Agencija dala pozitivan u odnosu na propise iz svoje nadležnosti. Za sva ostala pitanja stojimo na raspolaganju.' Hvala vam lijepo, a sada bih zamolio gospodina Šimunića da u ime predlagatelja obrazloži Prijedlog.“

Damir Šimunić: „Prije svega, zahvalio bih predsjedniku Gradskog vijeća što je u relativno kratkom roku udovoljio našem zahtjevu za sazivanjem današnje tematske sjednice. Zahvaljujem i gradonačelniku na kooperativnosti i na suradnji prilikom sazivanja današnje sjednice. Apeliram na sve koji će danas sudjelovati u raspravi da se libimo eventualno povišenih tonova; da pokušamo danas postići jedan konsenzus vezano uz ovu problematiku kako bi olakšali cijelu situaciju i cijelu priču zbog koje smo se danas i našli. Naravno da mi, kao predlagatelji, imamo uvodno izlaganje vezano uz tematsku sjednicu, a ona je zapravo i ovo izlaganje je bilo povod što smo podnijeli ovaj zahtjev. Smatramo da je problem eskalirao i da može doseći i veće razmjere nezadovoljstva naših sugrađana. Ovakvu situaciju nismo još imali. Revolt naših mještana, naših sugrađana ne samo Donje Lomnice nego i šire je svakim danom sve veći. Zato smatram da ovo predstavničko tijelo treba raspravljati o ovoj problematici i da treba donijeti određene zaključke kojima će se obavezati gradonačelnik da postupa vezano uz ovu problematiku. Dakle, problem datira od 2010. kada je u Gradsku upravu Grada Velike Gorice od strane VMO Donja Lomnica upućen dopis kojim se upozorava gradska vlast da se prema UPU Donja Lomnica ne mogu smještati djelatnosti koje ispuštaju zagađene ili agresivne vode; djelatnosti koje koriste otrove i tvari štetne za zdravlje ljudi; djelatnosti koje koriste naftu ili naftne derivate ili imaju ložišta za tekuća goriva te one djelatnosti ili tehnologije koje su zabranjene Odlukom o zonama sanitarne zaštite izvorišta voda za piće. Dakle, to je bilo 2010. kada je upućen zahtjev i kada je skupljena peticija preko 800 potpisa, međutim Gradsko vijeće nikada nije raspravljalo o ovoj investiciji. Dakle, nepobitna je činjenica da se u neposrednoj blizini asfaltne baze nalazi aktivno vodocrpilište iz kojeg se vodom koriste građani Velike Gorice i dijela Grada Zagreba. Osim navedenog, važno je reći da objekt položajem i visinom predstavlja prijetnju zračnom prostoru, iako smo sada maloprije čuli da ta prijetnja ne postoji, ali postoji realna mogućnost da zgrade postrojenja ometaju uređaje za navođenje samim zrakoplovima. Nadalje, prema ruži vjetrova na tom području većinom pušu sjeverni vjetrovi koji će zagađenje nositi prema naseljima u blizini baze, a isto tako i južni vjetrovi koji otrovne tvari nose prema zaštićenom vodocrpilištu. Nedopustivo je da pri izradi Studije o utjecaju na okoliš nije uzet u obzir utjecaj pojačanog prometa, a radi se o gotovo 200 kamiona na dnevnoj bazi koji će prevoziti materijal i utječu na zagađenje zraka. Isto tako, u obzir nije uzeto kumulativno zagađenje zraka odnosno blizina željeznice, rad baze, promet transportnih vozila, blizina autoputa i mnogobrojni preleti zrakoplova kao i zagađenje zraka od nosioca neugodnih mirisa. U ovom dijelu moram spomenuti i buku na koju će utjecati pojačan prolazak kamiona kroz naseljena mjesta. Što se događa po pitanju otpadnih tehnoloških voda ako znamo da je tok podzemnih voda u smjeru zaštićenog vodocrpilišnog područja? U Studiji također nije dovoljno razrađena aktivnost pranja transportnih vozila te samog postrojenja. U Studiji se ništa ne kaže o dodanim emulzijama i otapalima kojima će se transportna vozila premazivati kako se asfalt ne bi lijepio za kontaktne površine te kakav će oni utjecaj imati na slivne vode i kvalitetu zraka. Rad asfaltne baze definitivno će uzrokovati nova oboljenja zbog isparavanja organskih spojeva, zbog oslobađanja kemikalija u zrak, zbog kemikalija koje će zagađivati zrak kada se asfalt tovari u kamione i prevozi kroz naselje. Nitko ne može osporiti činjenicu da su asfaltni plinovi poznati toksini. Sve su to kancerogene tvari i mislim da je nedopustivo da se taj dio u Studiji također ne spominje. Pitam se kako je moguće ovako neodgovorno izraditi Studiju utjecaja na okoliš, jer ne percipirati činjenicu rizičnog utjecaja kancerogenih tvari koje sadrži bitumen te da se oni povećavaju zbog vrlo male udaljenosti od domova u kojima žive ljudi, ne samo da je neodgovorno, već je i neprofesionalno i budi sumnju da je interes krupnog kapitala puno važniji od zdravlja ljudi. Osim ovih konkretnih tvrdnji, kako se radi o neospornoj ugrozi zdravlja postoje i potencijalni rizici, kao što su havarije koje se ne mogu staviti pod kontrolu, što je vrlo važno napomenuti obzirom na neposrednu blizinu kuća, vodocrpilišta i bunara. Asfaltna baza se gradi na terenu koji spada u seizmičko vrlo aktivno područje, a isto tako

teren gradnje je u plavnom području pa u slučaju poplave kontaminacija vodocrpilišta ne bi bilo moguće izbjeći zbog tvari u proizvodnji asfalta. Samo ove činjenice dovoljne su da bi se zaustavila gradnja asfaltne baze. Moram reći i to da je u zoni utjecaja asfaltne baze aktivno nekoliko desetaka OPG-ova koji se bave proizvodnjom voća i povrća. Izgradnjom asfaltne baze kupci će izgubiti interes za kupovinu proizvoda s ovog područja. Također, cijene nekretnina na ovom području znano će pasti i zaboravimo razvoj ovog naselja i okolice. Gradonačelnik je 2010. godine rekao da će Strabag doći u Donju Lomnicu samo ako to mještani budu željeli. Moram napomenuti da je te iste godine MO Donja Lomnica inicirao peticiju, o tome sam govorio na početku i da je oko 800 građana izrazilo svoje protivljenje izgradnji asfaltne baze, a istovremeno je upućen i zahtjev MO Donja Lomnica da se o istom raspravi na sjednici Gradskog vijeća, međutim tada sam isto bio vijećnik i nismo raspravljali. Mišljenja smo i željeli bi vjerovati da gradonačelnik ima mogućnost zaustaviti izgradnju asfaltne baze i to će biti jedan od zaključaka koje ćemo predložiti na kraju sjednice. Poštovani vijećnici, neka svatko od nas na trenutak zamisli situaciju da nam je kuća udaljena svega desetak metara od takvog postrojenja, a da istovremeno imamo spoznaje da nas Grad nije zaštitio 2010. kada je još bilo vremena; da je vjerujemo bilo moguće dogovoriti zamjenu zemljišta pa bi asfaltna baza bila par kilometara od obiteljskih kuća; da je izvršena prenamjena zemljišta na kojem se sada gradi asfaltna baza iako je to zemljište predviđeno kao tampon zona između Industrogradnje i naselja; da Mjesni odbor i mještani Donje Lomnice nisu bili informirani o postupanjima Grada o postupku izdavanja građevinske dozvole iako su izrazili neslaganje za izgradnju asfaltne baze; da se prema UP radne zone ne smiju smještavati djelatnosti koje koriste naftu i naftne derivate, a bitumen to definitivno je; da imate spoznaju da će godišnji kapacitet biti 120.000 t asfalta i da će vam uz kuće na dnevnoj bazi tutnjati stotinjak, dvjestotinjak kamiona natovarenih vrućim asfaltom. To je samo dio pitanja koje bi si svaki, imalo realan čovjek trebao postaviti i reći da ovome treba odlučivati prema vlastitoj savjesti bez obzira na stranačku pripadnost. Osobno zapanjen sam činjenicom da se dovoz bitumena, koji je u krutom stanju, a i zbog pretakanja mora grijati da bi postao tekući na vodozaštitnom području, a isto tako sa spoznajom da će se prijevoz asfalta izvoditi kamionima koji će biti svaki puta premazani emulzijom na bazi nafte koja će curiti s kamiona, a koji se neće cijeli puta kretati po vodonepropusnom terenu i dijelovima prometnica. I na kraju, još jednom apeliram na savjest svakog vijećnika! Smijemo li kao odgovorni ljudi podržati ekološku bombu u našem dvorištu? Gospodine predsjedniče, kolegice i kolege, hvala vam lijepo! Javit ću se i kasnije za pojedinačnu raspravu. Gospodine predsjedniče, vas molim da nakon rasprave dozvolite vijećnicima opozicije odnosno predlagateljima pauzu od 15 minuta, kako bismo koncipirali zaključke koje ćemo predložiti Gradskom vijeću. Hvala lijepo.“

Neven Karas: „Zahvaljujem kolegi Šimuniću, zahvaljujem na uvodu ali posebno zahvaljujem na početnom apelu kojem se i ja pridružujem bez obzira na stavove da nemamo povišene tonove i da pokušamo, kao što je rekao kolega Šimunić ako možemo na kraju konsenzusom donijeti zaključke. Ovdje su s nama nazočni predstavnici Inicijative 'Stop asfaltna baza'. Oni su delegirali u ime Inicijative gospodina Uršića za izlaganje pa bih molio gospodina Uršića u ime Inicijative 'Stop asfaltna baza'.“

Stanko Uršić: „Dobar dan svima još jednom. Poštovani predsjedniče Gradskog vijeća, poštovani vijećnici, ja sam ovdje kao što ste čuli zamoljen od Inicijative da iznesem neke činjenice. Nisam aktivist, ja sam znanstvenik i profesor. To je moja dužnost i inače bez obzira zove li me netko ili ne zove. Po Arhuškoj konvenciji ja bih imao i sam pravo to zahtijevati od ovoga tijela, međutim to je išlo drugim putem i to je sve u redu. Ja neću ovdje duljiti, nema niti dovoljno vremena niti potrebe. Dakle, neću ići u one činjenice, raspravu o onim činjenicama i elementima koji nisu presudni, jer za to nema vremena, a u nekim stvarima niti

potrebe. Primjerice, osobno smatram da postoji značajan rizik za crpilište vode i čistoću vode, ali da to zahtijeva jednu jako kondenziranu znanstvenu raspravu, a ovo nije mjesto za to. I nema dovoljno uvida, nema dovoljno ispitivanja eksperimentalnih da bi se ovdje moglo govoriti na razini zaključaka. Dakle, to je moje osobno mišljenje i ja to mogu argumentirati pa navodim kao primjer. Međutim, ono što je bit, bit je razlog zbog kojega sam osobno najdublje uvjeren, i rekao sam i u Lomnici i ponavljam i ovdje, spreman sam u svakom momentu biti odveden u zatvor i procesiran na sudu uz bilo kakvu i bilo čiju tužbu. Dakle, bit problema jest u tome da je ovakav zahvat, planirano postrojenje na tom mjestu apsolutno neprihvatljivo i nedopustivo. Ključni razlog ću navesti, a ostalo ću ostaviti bude li pitanja, jer bojim se da nema vremena, a ne želim ni razvodnjavati samu stvar. Ključni razlog za to je da takvo postrojenje ima ispuštanje emisija u zrak organskih tvari među kojima i kancerogenih tvari. Blizina kuća, blizina ljudi i djece je takva da nitko razuman tko išta zna o tome i znanosti ne može ne isključiti, nego ne može reći da nije na pragu evidentna opasnost. To postrojenje ima ogroman kapacitet. To postrojenje bi radilo, vjerojatno desetljećima. To postrojenje bi radilo, sada sam čuo, 800 sati godišnje. Baš ne znam da li je to jamstvo, jer ako bi radilo samo 800 sati, jer ako bi radilo 1000 sati godišnje, to je 160.000 tona, 120.000 tona je, čini mi se 800 sati godišnje i nisam baš uvjeren da će to baš uvijek biti istina, ali ne bih o tome raspravljao. To je golemo vremensko razdoblje u kojem su sigurne i neizbježne emisije neugodnih organskih tvari koje su sve toksične od prve do zadnje! Nema niti jedne koja nije, a ja se želim koncentrirati na problem kancerogenih. Dakle, postoji jasna vjerojatnost koju na žalost i svoju vječnu sramotu zanemarilo Ministarstvo zaštite okoliša 2010. i potpisnici Studije. Dakle, postoji jasna vjerojatnost, koja se ne može zanemariti i ne može se isključiti! Nitko razuman koji zna nešto o znanosti to ne može isključiti da neko dijete ili neka djeca u tijeku eksploatacije takvog pogona dobiju karcinom ne računajući sve ostale probleme. To je razlog zbog kojeg ja smatram i najdublje sam uvjeren i spreman sam braniti po bilo kojoj cijeni tu činjenicu znanstveno i argumentima da se ne može dopustiti takvo postrojenje na takvoj blizini i takvom mjestu i blizini nastanjenih kuća. To je problem s kojim se mi ovdje suočavamo. Da je to tri, četiri, pet ili šest kilometara dalje nitko o tome ne bi raspravljao, ja bih odmahnuo rukom, a eventualne rasprave 'a što ako mi vjetar nešto donese' ili 'što ako taj zrak više nije čist' ja bih rekao da je sve to točno, ali to je rizik civilizacije, rizik imanja nekakve industrije i mi to nažalost uvijek u nekim stvarima prihvaćamo. Ovdje je granica takvog rizika daleko, daleko prijeđena jer je blizina postrojenja takva da nitko razuman nikada to ne bi mogao, nakon ozbiljnog uvida i razmišljanja, odlučiti. Tako da je moja konačna poruka ovo, bi li itko od vas znajući ovo izložio svoju vlastitu djecu tom riziku? To je pitanje koje si ovdje mora postaviti svatko! Doslovno svatko u ovoj dvorani. I nitko tko zna što je savjest i poštenje i što je čovječnost, i što je smisao za drugoga, a ne samo svoj egoistični interes, a svi to moramo imati jer se inače svijet pretvara u zvjerinjak, dakle svatko tko zna da trebamo voditi računa jedni o drugima; da ne možemo jedni druge izlagati opasnostima i rizicima, najmanje karcinomu djece, dakle svatko mora o ovome ozbiljno promisliti. Nema ovdje mogućnosti uzmaka niti ikakve mogućnosti da se ta stvar ublaži, retušira ili prikaže drugačije. To su matematičko-fizičko-kemijske činjenice! Činjenica je da postoje isparenja! Činjenica je da će dolaziti u okoliš! Činjenica je da će trajati dugo! Činjenica je da su dio njih kancerogena, a ostale toksične, vrlo neugodna uostalom! To je aspekt koji nisam htio ovdje diskutirati, iako ja osobno smatram da kada ne bilo problema kancerogenosti da bi to još uvijek bilo neprihvatljivo, jer je neprihvatljivo nekome to učiniti. Da mi netko prži tonu kave dnevno pod prozorima, kako god volim kavu i ne mogu početi dan bez kave, mislim da bi poduzeo sve da ga otjeram! I mislim da bi to učinilo 98% ljudi. Ovdje se ne radi o kavi, ovdje se radi o asfaltu. O zagrijanom asfaltu odnosno bitumenu smekšanom i rastaljenom. Međutim, situacija je daleko gora! Dakle, ne radi se samo o tom aspektu i preskačem toksičnosti i opće toksičnosti, isparenja asfalta i pitanje vrlo neugodnih mirisa iritirajućih itd. Zna se po prilici

što je unutra, mnogo toga se ne zna, jer je to složena smjesa. Međutim, ono što se zna pouzdano i o čemu nema rasprave je da isparenja sadrže kancerogene tvari i te kancerogene tvari uzrokuju karcinom u određenim okolnostima. Nitko ne može reći točno kada i kako, to je standardna situacija sa kancerogenima, jer su oni uvijek u borbi s čovjekovim imunitetom. Kada će tko pasti u toj borbi mi ne znamo, mi samo znamo da u Hrvatskoj imamo znatan porast, nadprosječan u odnosu na Europu, porast dječjih karcinoma. I znamo da su djeca osjetljivija nego odrasli! I znamo da su i odrasli ugroženi! Ja sam ovdje, ako hoćete, odvjetnik te djece, prije svega! I zato ponavljam, odluka ovdje može biti samo premjestiti taj pogon. Nije nemoguće. Ako se danas može ići na Mjesec ili Mars onda se može premjestiti i jedan pogon. Sve ostalo su prazne pripovijesti i interesi! Dame i gospodo, svi imamo interes! Imam ga i ja ali ako je moj interes biznis, a vaš interes da vam djeca budu zdrava i ne dobiju karcinome, molim lijepo ne može se izjednačiti ta dva interesa! Ne može se od toga praviti dućan! Nije to tržnica! Ovdje odluka može biti samo jedna, jasna i nedvosmislena i ne postoji mogućnost druge odluke ako hoćemo biti poštenu ljudi i ako hoćemo ponašanje koje odgovara civiliziranosti i elementarnom ljudskom poštenju i ponašanju prema drugim ljudima i prema sugrađanima. To je moja poruka. Jedino je rješenje premjestiti tu bazu na drugo mjesto. Koga god zanima i bilo koje pitanje vezano za ovo što sam govorio, i bilo koja druga pitanja, jer to bi zahtijevalo pripovijesti do sutra ujutro, ja sam spreman odgovarati. Jedino ću zamoliti da to traje kraće, jer moram ići poslije na televiziju. Hvala lijepo.“

Neven Karas: „Zahvaljujem gospodinu Uršiću. S nama su i MO Donja Lomnica, dajem riječ gospodinu Dijaneževiću, predsjedniku Mjesnog odbora.

Milivoj Dijanežević: „Dobar dan, sve vas lijepo pozdravljam. Ja sam predsjednik MO Donja Lomnica i gradski sam vijećnik. Sve skupa vas lijepo pozdravljam u ime Mjesnog odbora i svoje osobno ime. Ukratko ću vam se obratiti da vas upoznam sa postupcima koje je poduzeo naš Mjesni odbor. Firma Strabag je kupila zemljište u Donjoj Lomnici od osam mještana iz Donje Lomnice i jednog iz Velike Mlake. Bilo je to još 2004. godine. Da, zemljište je bilo u industrijskoj zoni i Strabag je ponudio ljudima predugovore i ugovore na kojima je pisalo da tu namjerava graditi upravnu zgradu, betonaru i asfaltnu bazu. Neki od vlasnika su se dvoumili da li prodati ili ne. Neki nisu htjeli primiti poštu kako ne bi trebali potpisati ugovor o prodaji, ali ipak zajedničkim dogovorom odlučili su prodati. Da jedan vlasnik nije htio prodati Strabagu, ne bi objedinio česticu i asfaltnu bazu ne bi bilo. Ali naravno da ne krivimo te ljude. Oni imaju svoju odgovornost, ali to je osam ljudi. To nije stajalište Mjesnog odbora, to nije stajalište svih nas Lomničana. Potpisali su da se slažu da se tu gradi asfaltna baza pa čak u ugovoru, koliko sam vidio, piše da će pomoći Strabagu oko ishođenja potrebnih papira. Na jednom sastanku u Gradu sa Strabagom predstavnici Strabaga su rekli da oni time smatraju da su dobro došli u Lomnicu. To je samo osam ljudi! Gospodo iz Strabaga, tokom 2010. godine provedena je javna rasprava o Studiji utjecaja na okoliš. Bilo je niz primjedaba od građana pojedinačno, od samog Mjesnog odbora i skupljeno je tada 837 potpisa mještana Donje Lomnice u samo nekoliko dana koji su se izjasnili protiv izgradnje asfaltnu bazu u Donjoj Lomnici. Ti potpisi predani su u Grad, i ti potpisi dio su primjedaba u javnoj raspravi o Studiji, uključeni su ovdje u javnu raspravu. Nisu uvažene naše primjedbe ni primjedbe naših mještana pojedinačno. Studija je tada prošla i postala temelj za izdavanje lokacijske i građevinske dozvole. Neko vrijeme poslije toga nije se čulo za Strabag, čak se pričalo da su možda odustali od izgradnje pogona pošto je Vlada tada odustala od davanja koncesije za autoceste, a oni su bili jedan od kandidata za koncesiju i time nisu imali poslovni interes i

potrebnom za našim pogonom na našoj lokaciji, ali Strabag je u međuvremenu ishodio sve papire i dozvole i u četvrtom mjesecu ove godine počeo je sa pripremama i radovima na svome gradilištu. Tada Inicijativa građana Donje Lomnice ponovo kreće u skupljanje potpisa i tada se skupilo gotovo 7000 potpisa, što mještana Donje Lomnice, što okolnih mjesta. Mjesni odbor i Inicijativa imali su nekoliko sastanaka u Gradu i tražili smo da se zaustave radovi i napravi revizija Studije. Poslani su dopisi iz Grada u ime Grada i u ime Mjesnog odbora Ministarstvu zaštite okoliša, ministru Dobroviću da nas primi i da vidimo što je sa Studijom. Međutim, nikada nismo dobili odgovor od Ministarstva i nismo primljeni. U međuvremenu organizirani su zborovi građana i mirni prosvjeti ispred Strabaga. Pokrenuta je tužba prvih susjeda radi propusta koji su učinjeni tokom izdavanja dozvole. Upravni odjel za graditeljstvo Grada Velike Gorice odbio je tužbu kao neosnovanu pa je tužba putem odvjetnika proslijeđena u Ministarstvo graditeljstva, i evo sada je prošlo gotovo 90 dana i nikakav odgovor nismo dobili, a u ovom dopisu se spominje da ćemo ga uskoro i hitno dobiti. Krešimir Smolković, dogradonačelnik Krešimir Ačkar i ja predali smo 6800 potpisa i urudžbirali ih u Ministarstvu zaštite okoliša. Bio sam na Institutu Ruđer Bošković i tražio od jedne znanstvenice za vodu, tlo i zrak da nam pregleda Studiju i da je ocijeni. Neke firme koje smo tražili za izradu Studije su nas odbile. U međuvremenu su nas odbile i Hrvatske vode sa obrazloženjem da njima izgradnja asfaltne baze ne smeta iako se lokacija nalazi u neposrednoj blizini vodocrpilišta. Odbilo nas je i Civilno zrakoplovstvo također sa obrazloženjem da njima to ne smeta iako se lokacija nalazi na poletno sletnom koridoru Zračne luke. Tada je došlo do promjene ministra u Ministarstvu zaštite okoliša. Inzistirao sam ovdje na Gradskom vijeću putem aktualnog sata i na Gradskom odboru stranke da nam se dogovori novi sastanak s ministrom. Gradonačelnik Barišić i Grad dogovorili su sastanak s ministrom Čorićem na kojem su bili osim gradonačelnika i dogradonačelnik Krešimir Ačkar i ja. Upoznali smo Ministra sa nezadovoljstvom građana Donje Lomnice. Predao sam mu ponovo 6800 potpisa na ruke i tražio da nam se dostave sve primjedbe sa javne rasprave iz 2010. godine, sva pitanja koja su postavljena te odgovori i razlozi zbog kojih je ta Studija prošla kao takva, jer je tada skupljeno oko 1000 potpisa građana s čime sam također upoznao Ministra. Ministar nam je odgovorio da će nam poslati Odluku ili Rješenje o reviziji Studije, i da će poslati sve dokumente koji se tiču javne rasprave o Studiji iz 2010. godine. Poslana je Odluka ili Rješenje da oni nemaju pravne osnove da naprave reviziju Studije iz 2010. godine, da je ona tada prošla te da su na temelju nje dalje izdavani ostali dokumenti u postupku izdavanja dozvola. Meni je žao što nema sada ovdje nikoga iz Ministarstva zaštite okoliša. Ja osobno, Mjesni odbor i svi mještani Donje Lomnice ne možemo prihvatiti takvu Studiju jer se opravdano bojimo za svoje zdravlje i zdravlje svih naših lomničana. U Studiji je navedeno da asfaltna baza graniči sa Industrogradnjom i pogonom stolarije. Nebitno im je što graniči sa obiteljskim kućama i naseljem. Parcela Strabaga se prostire iza gotovo cijele Odranske ulice. U neposrednoj blizini asfaltne baze, od samo nekoliko stotina metara je dječji vrtić, škola, crkva i centar naselja. Na deset metara je kuća od Kreše Smolkovića. Kada dođete kod njega na terasu ili u dječju sobu s pogledom na asfaltnu bazu, naježite se sad dok ne radi asfaltna baza, možete si misliti kako će im biti kada proizvodnja krene. Ako na toj lokaciji može proći takva Studija s takvim pogonom onda gospodo iz Ministarstva ne trebate više nigdje raditi Studiju i uzaludno trošiti novce. Apeliram da Ministarstvo zaštite okoliša, Ministarstvo graditeljstva i Grad da još jednom razmotrimo Studiju koja je 2010. godine prošla. Prošlo je od tada gotovo sedam godina i okolnosti su se od tada promijenile u Donjoj Lomnici. Od 2010. do sada izgrađena je i nova autocesta Zagreb – Sisak i time je Donja Lomnica dobila dodatna zagađenja zraka i buke. Donja Lomnica je dobila nova zagađenja širenjem Zračne luke i povećanjem zračnog prometa, kako od sagorijevanja goriva aviona tako i od buke. Dođite u Donju Lomnicu u podne kada, svaki dan prolazi avion od Emirata, ogroman koji leti vrlo nisko pa da vidite kako se tresu kuće, kako se kovitla i struji zrak iza njega još nekoliko

minuta. Misa se prekidala na nekoliko minuta, jer se ne čuje. Prije nekoliko nedjelja dignut je crijep sa krova kuće točno preko puta škole. U dvorištu te kuće igrale su se dvije curice, srećom ništa se nije dogodilo. Sve to akumuliralo je i zagađenje i buku u Donjoj Lomnici, i to netko mora uzeti u obzir! Zato nam ne treba novo zagađenje zraka i nova buka izgradnjom asfaltne baze! Za kraj, poštovani predstavnici ministarstava kojih nema, Strabaga, Grada, gradski vijećnici i svi vi ostali, izgradnja asfaltne baze i moguće novo dodatno zagađenje bez obzira na sve Studije za mještane Donje Lomnice nije pošteno, nije humano i nije ljudski. Poruka lomničana vam je da nećemo odustati! Hvala.“

Neven Karas: „Zahvaljujem gospodinu Dijaneževiću, podsjetio me i ispričavam se da na početku nisam pozdravio i najavio, pozvali smo i Hrvatske vode. S nama su danas ovdje i predstavnici Hrvatskih voda pa ukoliko bude kakvih pitanja nakon rasprave također su spremni odgovoriti na pitanja. Sada bih zamolio predstavnika tvrtke Strabag. Čuli smo jednu stranu, čuli smo predsjednika MO Donja Lomnica red je da čujemo i predstavnika tvrtke Strabag, da čujemo njihov stav i njihovo mišljenje.“

Josip Kuzmanić: „Ja sam direktor Strabaga u Hrvatskoj koji je hrvatska firma, da ispravim neke navode. Zahvaljujem se što ste nas pozvali na ovaj sastanak i da kažemo par riječi i da obrazložimo svoj stav i svoje ponašanje. Žao mi je što je to došlo u trenutku kada su već eskalirali nekakvi osjećaji i izmijenile se neke riječi, teške katastrofične riječi koje već ulaze u uši i kada smo prezentirani kao nekakva monstruoza firma koju je briga samo za profit i sve se to praktički suprostavlja s djecom itd. Zato ja neću polemizirati sa svime onime što je rečeno, niti ću suprostavljati mišljenje. Pokušat ću sa par riječi koncentrirati i objasniti naše ponašanje i naš stav te naše mišljenje o svemu tome. Pokušat ću biti kratak sa par slika da se vidi točno o čemu se radi. Točno, 2004. godine su počele naše prve aktivnosti kao asfaltne baze. Bio je to predugovor sa vlasnicima zemlje, kako je gospodin rekao. Zašto su bili predugovori, a 2005. su potpisani ugovori, točno ono što je on objasnio, da je jedan od tih ljudi odnosno naš stav je bio ili svi ili nijedan, jer smo morali objediniti česticu. Tada smo uputili taj postupak, moram priznati da sam tada kada je počeo taj postupak bio zadužen samo za Dalmaciju, a 2007. sam postao odgovoran za čitavu Hrvatsku i od tada sam kontaktirao sa tri gradonačelnika odnosno tri Gradske uprave. Zašto? Nismo tražili nikakve pogodnosti. Došli smo samo najnormalnije ljudski reći 'Čujte, naša namjera je to i to'. To smo otvoreno od prvog dana rekli, isto ono što je pisalo tim ljudima u predugovoru da ćemo napraviti, s time smo došli u Grad razgovarati da li ima ikakvih problema da se to napravi. Ako ima problema, mi ćemo se povući! Mogu ih i imenovati, to su bili gospodin Šuker, gospodin Picula i gospodin Barišić. Sve sam ih upoznao i svi su me jako lijepo primili i svaki je na isti način reagirao da ako je to tako u planovima, ako je to tako po Zakonu, ako zadovolji standarde i uvjete zaštite okoliša onda Grad nema što. Grad je praktički iskazao svoj stav u Studiji iz 2010. godine. Mi smo polako nastavili raditi. Znači da, između ostalog to traje puno godina, je nekakva kriza uhvatila građevinarstvo 2008. i 2009. ali i zato što smo polako radili na tome temeljito pripremajući tu stvar znajući koliko je to ozbiljna stvar i da to nije tek tako lagana stvar. Naručili smo Studiju. Mi ne izrađujemo Studiju. Mi ne provodimo postupak usvajanja Studije ili javne rasprave. Mi s time nemamo veze. To je zakonska regulativa. Samo ću u dvije crte reći, mi od ovlaštenih izrađivača Studije naručimo Studiju i onda se preda u Ministarstvo i dalje Ministarstvo organizira postupak. Mi s time nemamo veze. Niti mi dobivamo primjedbe, niti u tom smislu utječemo. Dobili smo pozitivnu Odluku na Studiju i nakon toga smo krenuli u ishođenje lokacijske dozvole i građevinske dozvole i sve što smo

napravili u tom postupku i sve što smo poduzeli i napravili bilo je u skladu sa hrvatskim zakonom. Nigdje nismo odstupili, i kada je gospodin već spomenuo spomenut ću i ja, mi smo počeli ove godine to graditi i kada je nastao tamo nered i kada je nastala panika, mi smo bili zamoljeni da stanemo sa radovima i mi smo to napravili i četiri mjeseca stali sa radovima. Zašto? Pa ni nama nije interes da stvaramo troškove sebi i nekome drugome o kojima bi se sutra trebalo razgovarati kako će se podmiriti. Ta četiri mjeseca prošle su sve inspekcije, došli su svi koji su trebali doći, svi koji su mogli nešto napraviti su napravili. Mi smo čekali. Niti smo koga vukli za rukav, niti smo koga pokušavali motivirati, jednostavno smo čekali. Nakon toga smo nastavili raditi. Sada bi se kratko osvrnuo na ta zagađenja o kojima se govori. U pozivu ove sjednice bilo je i nekakvih pisanih materijala i tekstova. Nažalost, nigdje osim nekakvih katastrofičnih navoda, nema onoga stvarnoga i bitnoga o čemu govorimo. Sigurno je da je asfaltna baza zagađivač. To je sigurno. Mi živimo u civilizaciji gdje sve zagađuje. Svi vozimo aute, vozimo autima djecu u školu ili vrtić i prva pomoć vozi bolesnika autom. Svi znamo da ugljični monoksid, to znamo iz osnovne škole, da ako upalimo auto u garaži da ćemo se otrovati. Živimo u tom svijetu, ali pitanje je što je dovoljno? Što je dopušteno? Gdje su granice unutar kojih se možemo kretati? Na koncu, kada dobijemo nalaz krvi onda mi tamo piše za one elemente što ne znam što su od do. Ako si unutar onda si zdrav, a ako si više ili niže, onda si bolestan. Asfaltna baza kao proizvodni pogon za proizvodnju asfalta jedno je od vrlo osjetljivih tema, ne kod nas, nego u svijetu unatrag 50, 60 godina. Objektivni su razlozi za to. Prvi je razlog za to što postoje dva u svijetu jaka interesna lobija. Jedan koji zagovara betonske kolnike i drugi koji zagovara asfaltne kolnike. I ta dva lobija, kroz povijest ulažu i ulagali su pare da bi dokazali kako onaj drugi ne valja ništa, kako je otrovan, kako je štetan, kako ne valja ništa i tisuću razloga kako da se ponište. Drugi razlog je objektivno, mi stariji se sjećamo da su asfaltne baze bile zaista izuzetno zagađivači, ali u zadnjih 40, 50 godina jako bitno su se promijenile neke stvari. Prva stvar, tada se koristio katran u proizvodnji asfalta. Mi koji imamo 60 godina sjetit ćemo se toga. Katran je izbačen iz toga i to je zaista bio izuzetno kancerogen materijal i onda je uveden bitumen koji zaista ima kancerogene faktore i po nekoliko tisuća puta manje nego katran. Ono za što su asfaltne baze bile, kao takve predmet velikih istraživanja je izloženost radnika radu asfalta i na asfaltu. Vi znate da vani, na zapadu to funkcionira preko osiguravajućih društava. I kada se neki radnik razboli onda osiguravajuće društvo isti tren tuži firmu, jer je ono u svojoj proizvodnji omogućilo odnosno nije ga zaštitilo da ostane zdrav. Govorim vam to zato da znate da u svijetu ima tisuće i tisuće elaborata i ispitivanja i Studija koje obrađuju što je zapravo asfalt, koja je štetnost od njega i koje su to granične vrijednosti koje su bitne i koje nam određuju da li je to dopušteno ili nije. Ja ću se ovdje najviše osvrnuti na Studiju odnosno na monografiju koju je gospodin Uršić naveo, vidio sam na onom papiru na kojem sam imao poziv. To je ova monografija koju je napravila i izradila Svjetska zdravstvena organizacija 2011. godine. Što to znači? Znači da su oni istražili i napravili detaljno promatranje 120 agensa za koje su ocijenili da najviše utječu na nastanak raka. Nisu oni radili Studiju nego su formirali međunarodnu radnu grupu koja je sakupila materijale koji su u svijetu izdani na tu temu i stručnjake koji su o tome govorili, i oni su to vrlo, vrlo detaljno obrazložili, objasnili, pojasnili i dali svoja mišljenja. Ta Studija ima 360 stranica odnosno ta monografija, i zapravo promatra dvije kritične grupe. Jedno su radnici na deponiju asfalta na cesti, dakle to je onaj asfalt o kojem mi govorimo i asfaltna baza koju mi imamo u Donjoj Lomnici. Drugo su radnici na lijevanju asfalta, kada se rade trotoari, a to je ista stvar kao kod krovopokrivača, onaj asfalt koji se lijeva na krovovima i životinjama. Dakle, eksperimentalnim životinjama u laboratorijima. Dakle, uzeli su te rizične grupe jer najviše je izložen onaj čovjek koji osam sati četrdeset godina radi na polaganju asfalta i koji je osam sati na vrućem asfaltu od 110 do 120 stupnjeva koji se isparava i koji cijeli dan udiše te pare. Sigurno je da je on najrizičniji čovjek koji je izložen asfaltu odnosno bitumenu kod polaganja asfalta i ovdje govorimo o toj kategoriji. Ja nisam kemičar, odmah ću se ograditi i

neću ulaziti u ona stručna razmišljanja i čitanja ali ću vam samo pročitati dva zaključka iz te Studije odnosno monografije. Dakle, ponovit ću riječ je o formiranoj međunarodnoj grupi koju organizira Svjetska zdravstvena organizacija za ispitivanje kancerogenosti. Dakle, utjecaj kod raka na čovjeka. Oni su u zaključcima gdje obrađuju, u točki 5 'rak kod čovjeka' pa u grupi 5.1 kod radnika na polaganju asfalta, kao najkritičniju grupu, vrednovali su utjecaj na više vrsta tumora: rak pluća, rak probavnog trakta, rak dišnog trakta, rak kože, leukemija, rak stomaka, dakle nije beznačajno. Zaključak je, pročitat ću samo jednu rečenicu, ovo je upravo gospodin Uršić dao u papirima, a vi ćete donijeti odluku i svi je možete pročitati jer svatko od nas ovdje je odgovoran, nismo djeca. Ovo se može naći na Internetu i pročitati pa vam ne može netko prodavati bilo što. Ovdje kaže: 'u cijelosti dokaz da povećani rizik raka pluća među asfalterima i radnicima na održavanju asfaltnih cesta izloženi bitumenima nisu bili konzistentni i promatrani relativni rizici bili su, ako uopće granično povišeni'. Dakle, ova monografija nije mogla zaključiti da su radnici koji rade na polaganju asfalta izloženi i imaju rizik i povećani rizik od raka pluća. Za sve ostale rakove kaže 'podaci nisu bili uvjerljivi'. Dakle, uopće nisu mogli sakupiti podatke to je to ili to nije to. Vrlo razbacani podaci. U Zaključku, na strani 203 'rak kod ljudi' pod naslovom 6.1 kaže: 'ne postoje odgovarajući dokazi za kancerogenost kod ljudi profesionalne izloženosti bitumenu i bitumenskim emisijama tijekom izrade kolničkih zastora'. Ovo je meni bilo vrlo bitno, jer kada sam sve ono čitao malo sam se prepaio i za naše radnike, a ovo pište doslovno o njima. Druga jedna Studija, vratimo se ponovo na ono, dakle sva ta količina otrovnih tvari, sva ta količina kancerogenih tvari je detaljno izmjerena, izanalizirana. Ona je utvrđena da se ne može povući direktna veza i zaključiti da je štetna u tom smislu. Jednako tako rađene su usporedbe kako to utječe na okolinu. Znači, pokušale su razne Studije, a to je jedna američka Studija, to je državna Agencija za zaštitu okoliša. Prvo vam moram reći da je 2001. godine je ta državna Agencija za zaštitu okoliša skinula asfaltne baze sa liste bitnih zagađivača zraka. Znači, za razliku od '70. do 2000. godine došlo je do tolikih promjena, rekao sam i maloprije da nije više katran nego je bitumen, a druga stvar je i tehnologija i upotreba energenata je dovela do toga da su asfaltne baze skinute u Americi sa liste zagađivača zraka. To je i u Europi, europska agencija za zaštitu kod asfalta je isto to prihvatila, ali ću vas podsjetiti da svi ovdje koji su govorili obrušili su se na Studiju zaštite okoliša. U našem Zakonu asfaltne baze ispod 100 tona uopće ne zahtijevaju Studiju zaštite okoliša, a one isto tako imaju emisiju svih tih plinova. Na koncu, kada govorimo o tim emisijama moramo reći još jednu stvar, samo 20% onih emisija među kojima su i oni pahori, kako su definirani, izlazi iz vrućeg bitumena. Dok 80% toga se dešava u ložištu. Znači, u ložištu asfaltne baze koja ima ložište za sušiti i grijati kameni agregat, ali to isto ložište imate i kod kuće, imate u bilo kojem restoranu, ima bilo koji roštilj pa jedna Studija, poslije ću vam podijeliti ovaj materijal da možete pročitati. Znači, da bi te podatke izračunali na neki način pitkima nama koji smo laici, da nam postanu razumljivi i da vidimo o čemu govorimo, je opasno je, ali da vidimo koliko je to opasno? Napravili su usporedbu s nekim stvarnim zagađivačima u okolišu koji se događaju oko nas pa ta Studija kaže da 200-tonska asfaltna baza ima emisiju tih štetnih plinova kao 35 kućnih ognjišta koji se griju na drva. Dat ću vam poslije i vidjet ćete u materijalima naziv te Studije pa pogledajte. Isto tako, jedna pekarna kruha isto tako tih nekih štetnih organskih tvari koje ispušta u zrak, u dva tjedna proizvede toliku emisiju koliko asfaltna baza za čitavu godinu. Samo vam hoću reći da je stvar do kraja istražena. I još da kažem jednu stvar, koji su to zagađivači? Čuli smo 'katastrofično zagađenje', čuli smo da ako dođe do poplave sigurno su zagađene podzemne vode, ako se dogodi ovo ili ono potresno područje pobit će nas sve! Da vidimo što nas to zagađuje? Što zagađuje podzemnu vodu u asfaltnoj bazi? Imamo struju koja grije bitumen. Kao što ste rekli, bitumen se drži u tekućem stanju, talište mu je na 110 stupnjeva i na tim stupnjevima stoji u tankovima čitavo vrijeme i grijači su od struje. Dakle, nemamo više kao što smo prije imali ulja koja su se zagrijavala u nekom plameniku pa onda to ulje omotalo

rezervoar i grijalo bitumen. Danas je taj grijač strujni isti kao svaki bojler u našim kućama. Druga stvar, na struju su i pokretne trake. Druge energente imamo samo na grijaču i ložištu kamenog materijala, znači to je plamenik koji gori i plin, a znamo da je plin energent koji ima najbolje izgaranje jer se najbolje miješa sa zrakom i najbolje izgara. Najmanje štetnih sastojaka emitira plin kod izgaranja, 80% emisija asfaltne baze je plamenik plina. Dakle, da dođe poplava, da dođe ne znam šta, što bi to moglo zagaditi podzemne vode? Bitumen? Pa vidjeli ste svi da kada se asfaltira da se on stvrdne u dodiru sa tlom jer mu je talište 110 stupnjeva! Dakle, čim se prolije on se skruti i ne može uopće kao materijal u tlo! Znači, mi nemamo nikakva druga tekuća goriva, nemamo nikakve druge materijale koji bi mogli zagađivati. Onaj podatak koji je netko rekao da se kamioni peru naftom pa to je, da ne kažem što ali to je najstrože zabranjeno! Zašto? Zato što nafta razara bitumen! Ona otapa bitumen! Dakle, kvaliteta naše ceste nije onaj koji mora biti. Zato postoje posebni sapuni s kojima se peru i mažu kamioni da se bitumen ne bi lijepio. Ja ne znam nikakav drugi zagađivač koji bi mogao doći i zagaditi vodu! Napominjem, čitava radna površina će biti asfaltirana. Dakle, vodonepropusna po odredbama Studije. Mi smo obavezni svu površinsku vodu skupiti, provesti kroz separatore gdje će se odmastiti i očistiti. Isti sistem koji imamo na autocestama kada prolazimo kroz zaštićena vodna područja, vidjeli ste pročistače gdje se ta otpadna voda čisti. Ovdje imamo nesreću da tu vodu, koja se inače ispušta u gradski kolektor, a ovdje ga nema, pa nam je Studija uvalila da moramo napraviti kolektor koji će Grad, vjerujem danas sutra napraviti površinsku odvodnju ulica, jer nemaju odvodnje oborinskih voda. Dakle, čak da dođe do nekakvog incidenta u smislu da na mom autu pukne rezervoar i isteče nafta ona ne može doći u tlo, jer je ono zaštićeno i to je sigurno. Kada govorimo o zaštiti koju smo ovdje poduzeli objasnio sam na kratak način tehnologiju grijanja asfalta. Asfalt je samo kamen izmiješan sa bitumenom, i ništa drugo. Mi ovdje imamo tri mjesta koja su opasna za emisiju. Ovdje zbog posebne izloženosti ove baze i zbog toga što smo zaista željeli napraviti stvar kako treba, uložili smo jako puno da bismo postigli najveći efekt. Ovakva asfaltna baza kakvu ćemo napraviti u Hrvatskoj još nigdje nije napravljena, a mogu vam samo reći da preko 3,5 milijuna kuna košta zaštita asfaltne baze da ima što manje utjecaja na okolinu. Objasniti ću, čitava asfaltna baza je obučena i zatvorena u jedan 'sanduk' sa aluminijskim i posebnim limovima. Imamo tri mjesta gdje bitumen hlapi, to je u lijevanju tankova. Znači, kada dođe cisterna i puni tank sa bitumenom jasno je da onaj zrak i pare moraju izaći van. To se radi na način da se kroz vodene filtere taj zrak ispušta van. Ne pušta se direktno nego kroz vodene filtere i taj vodeni filter je već tamo pa ako ga netko hoće vidjeti može ga vidjeti. To se onda ugovara s posebnim organizacijama koje svako toliko vremena mijenja i odvozi na zbrinjavanje takvog otpada. Znači, ne ispušta se. Drugo mjesto je ovo što sam rekao da se zatvara miješanje, bubanj znači gdje dolazi do miješanja kada se bitumen prska na kamen, zatvara se i postoji jedna posebna hauba na mjestu gdje se kamioni krcaju. Znači, iz silosa se bitumen pusti da padne na kamione. Tu je jedna posebna hauba za ciklonima, usisačima koji usisaju taj zrak i vraćaju ga u plamenik, u ložište gdje onda te pare izgaraju do kraja. Želim reći da sada iz dana u dan napredak ide u tom smislu da asfaltne baze zaista budu i jesu, na neki način više industrija koja ne zagađuje. Pitali ste za zgradu, mi zgradu pripremamo. Zgrada je u drugoj fazi i nadamo se da ćemo je do godine završiti. Pokazat ću vam slike, ovo je simulirani pogled sa ulice gdje će i sa jedne i sa druge strane biti zelenilo. Ovo je simulirana slika kako će izgledati u presjeku. Obzirom da nam je obaveza okolo čitavog pogona napraviti grudobran od zemlje i stabala do visine od sedam metara, to će po prilici ovako izgledati. Znači, sa strane ulice, sa strane naselja i ovo je sa bočnih strana. To je ta baza. Ovdje desno je naselje. Ovaj zeleni dio su silosi za kameni agregat. Stavili smo ih sa ove strane da smanjimo što više utjecaj prema selu, prema mjestu. Ovo je izvadak iz plana i to je ta zemlja. Dakle, to je u urbanističkom planu uvijek bilo. Ovo je transportni put kuda će kamioni dolaziti i odlaziti. Vidite da uopće ne prolaze kroz naselje. Nema prolaska kamiona

kroz naselje. Kamioni dolaze sa brze ceste, autoceste i ulaze mimo naselja. Ovo je prava slika udaljenosti. Ovdje ćemo urediti spavaonice za naše asfaltere, koji su sa raznih strana, da mogu ovdje prespavati. U ovoj zgradi će biti nekakvih, ne znam sada napamet, tridesetak kancelarija. Računa se da će to negdje šezdesetak ljudi boraviti. Zar vi mislite da bi mi sve ljude, ako smo tako bešćutni prema okolini, zar bi svoje ljude išli ubijati? Pa sigurno ne razmišljamo tako! Na kraju ću vam reći da slijedeću srijedu trebamo dobiti od Hrvatskog zavoda zdravstvenog osiguranja, unapređenja zdravlja certifikat 'Tvrтка prijatelj zdravlja', to je europski program. Mi smo četvrta firma koja je to ishodila. Osim nas to vam je Croatia osiguranje, Nova TV i Sunčani Hvar, a zapravo to je jedna velika briga za ljude. Kod nas, u našim kancelarijama nema mjesta za pušenje, ali kada god dođete naći ćete svježije voće. Naši ljudi imaju organiziranu rekreaciju, u svakoj kancelariji ćete vidjeti kako vježbaju. Educirani su i prošli su edukaciju da nauče kako biti zdravi, da ne smetaju drugome niti sebi. Imamo izuzetnu brigu za radnike. To i košta. Naši ljudi svi prolaze specijalističke preglede, sistematske, iako po Zakonu to nije potrebno. Dakle, jedan bešćutni austrijanac vlasnik Strabaga, mi smo hrvatska firma i u Strabagu u Hrvatskoj ne radi niti jedan austrijanac. Sve smo mi hrvati. Ima nas 900 i od toga nekih 60, 70 ljudi stalno radi samo na asfaltu. Ovo su mjesta izvorišta i mi smo u trećoj zoni izvorišta zaštita voda i 1,2 km smo udaljeni od prvog vodocrpilišta. Vjerujte, možda će netko od kolega iz Hrvatskih voda poslije htjeti nešto prokomentirati, ali vam garantiram da što se tiče podzemnih voda puno je sigurniji naš pogon nego ulica ispred našeg pogona, jer da se tako iskrene cisterna ona nema kamo otići. Ako se kod nas iskrene cijela cisterna ona ide u pročištač i ispušta se kao čista voda. Ovdje se vidi grudobran koji se već radi oko čitavog pogona, a ovdje smo izvukli primjer da vidite da ne radimo nešto što je neprimjereno ili nepoznato u svijetu. U Zagrebu imate šest asfaltnih baza i svih šest se nalazi u gradskom području. Ovo je Zagrebačka cesta i svuda smo nacrtali taj krug od 200 m da vidite, ova naša baza je u smislu zaštite Rolls Royce u odnosu na sve ostale. To vam garantiram i to vam možemo jednom vidjeti i pokazati vam. Sve su one uz rub grada, ova je u Slavanskom Brodu, ovo je Beč i ona je kada se vozite uz novi centar Europa na Dunavu, a ona je na stanici iza brze ceste. Dakle, u centru Beča imamo asfaltnu bazu. Ovo je druga u Beču. Sve su rubno uz naselje. Htio sam vam pokazati da ne radimo nešto nedopustivo. Da shvatite težinu onih katastrofičnih izraza koje upotrebljavate, ja se slažem, razumijem potpuno ovu Inicijativu, ali nemojmo se koristiti nekakvim katastrofičnim slikama, jer ako je to u Austriji, ako je to u Innsbrucku, ako je to u Beču ili Grazu sasvim normalna stvar pa što je onda strašno? Kažem i za kraj ću se samo vratiti i reći vam, ponovite ono da asfaltna baza od 100 tona ne zahtijeva Studiju utjecaja na okoliš. Zato što je zakonodavac u skladu s europskim normama i svjetskim normama potpuno svjestan da ona nije toliki zagađivač. Hvala i ispričavam se što sam toliko produžio.“

Neven Karas: „Zahvaljujem gospodinu Kuzmaniću na zaista iscrpnom izlaganju. Sada bih dao riječ gradonačelniku i njegovim suradnicima.“

Gradonačelnik Dražen Barišić: „Gospodine predsjedniče Gradskog vijeća, uvažene vijećnice i vijećnici, poštovani gosti i svi ostali uzvanici pozdravljam vas u svoje osobno ime i u ime svojih suradnika koji su danas ovdje, naravno i u ime direktora trgovačkih društava, ravnatelja ustanova i svih ostalih koji čine Grad Veliku Goricu. U narednih desetak ili više minuta iznijet ćemo stav Grada po pitanju današnje problematike, odnosno problematike asfaltna baze u Donjoj Lomnici. Kako bi slika bila što potpunija i zornija, kako smo i najavili, zaboravio sam zahvaljujem se i vama poštovani vijećniče Šimunić što ste pokrenuli inicijativu i što se zatražili da se danas sazove ova sjednica i vama predsjedniče što ste to odobrili. Mi smo htjeli i hoćemo progovoriti o ovoj problematici. Za to imamo opsežnu dokumentaciju koja je javna i transparentna i mora takva biti jer smo takvi ljudi na takvim mjestima. Da bi slika bila potpunija podijelit ćemo u tri dijela Izvješće Grada o ovoj problematici pa ću

zamoliti za početak pročelnika Upravnog odjela za urbanizam i zaštitu okoliša, inženjera gospodina Repača da on kaže u nekoliko rečenica i predstavi prostorne planove sa poviješću i kronologijom i trenutnim statusom i pojašnjenjem što se može napraviti, a onda ću zamoliti i gospođu Zdenku Cvahte, pročelnicu Upravnog odjela koji je ishodio, verificirao i potpisao građevinsku dozvolu za izgradnju asfaltne baze. Nakon toga, ponovo ću se ja javiti i obratiti sa nekoliko završnih i kronoloških rečenica i dokumenata koji će vam pojasniti kompletnu sliku što je Grad i na koji način napravio po pitanju problematike asfaltne baze u Donjoj Lomnici.“

Roman Repač: „Poštovane vijećnice, poštovani vijećnici i poštovani gosti. Ja ću ukratko u ovoj prezentaciji dati prikaz kronološkim redom stanje prostorno-planske dokumentacije od 1982. godine do današnjeg dana. Na području Radne zone Donja Lomnica, koja je poznatija pod imenom Radna zona Industrogradnja, već nekoliko desetljeća na tom području se odvija aktivnost građevinske firme Industrogradnja. Od 1982. godine imamo Odluku o utvrđivanju građevinskih područja izgradnje naselja na području Velika Gorica kojom su utvrđena građevinska područja naselja pa tako i građevinsko područje naselja Lomnica Donja, i na ovom kartografskom prikazu možemo vidjeti da je pored građevinskog područja Donje Lomnice je isto tako imamo RZ, što je značilo Radnu zonu koja je tada bila u nešto većem obuhvatu. U ovom sjeverozapadnom dijelu ona se protezala do ove ceste prema Gornjoj Lomnici. Zatim, 1995. godine u prostornom planu Grada Zagreba za područje tada općine Velika Gorica, utvrđene su detaljne granice građevinskih područja pa tako i radnih zona i na ovom prostornom prikazu možemo vidjeti Radne zone Industrogradnja, odnosno Donja Lomnica i tu se vidi da je smanjena zona u ovom dijelu što sam prije spomenuo koja je bila prema ovoj cesti za Gornju Lomnicu. Ovo šrafirano tamnije je jezero od Industrogradnje i vidjet ćete na kasnijim kartografskim prikazima da ova granica obuhvata radne zone do današnjeg dana nije mijenjana i ostala je ista. Godine 2000. Grad Velika Gorica izrađivao je urbanistički plan uređenja Radne zone Donja Lomnica, i on je u potpunosti u obuhvatu sa prostornim planom Grada Zagreba koji je prostorni plan višeg reda, i u tom urbanističkom planu detaljnije su ucrtane unutarnje prometnice i ovdje možete vidjeti lokaciju asfaltne baze. Zatim, 2006. godine po prvi puta je izrađen prostorni plan Grada Velike Gorice u kojem su, isto tako, utvrđivana građevinska područja i područja građevinskih zona. Na ovom kartografskom prikazu možemo vidjeti da je obuhvat zone isti kao i u prijašnjim planovima, jedino je iz zone izuzeto jezero, jer više nije bila dozvoljena eksploatacija šljunka odnosno eksploatacija kao gospodarska djelatnost. Jedino je moguće bilo raditi sanaciju tog jezera. Zatim, 2008. godine imali smo I. izmjene i dopune prostornog plana uređenja Grada Velike Gorice. Razlog je bio promjene u infrastrukturi od državnog značaja odnosno autoceste. Na ovom kartografskom prikazu možete vidjeti. Znači, u ono vrijeme planirana, a danas već izvedena cesta u sjeveroistočnom dijelu, i jedan dio Radne zone Lomnica je izuzet iz obuhvata zbog potrebe koridora autoceste dok se u ostalom dijelu zone ništa nije mijenjalo. Do 2015. godine imali smo još II. i III. Izmjene prostornog plana, s time da su III. Izmjene bile samo usklađenje sa Zakonom vezano za utvrđivanje komunalno opremljenih građevinskih područja, i na kartografskom prikazu iz 2015. godine plana koji je važeći i dan danas možemo vidjeti da je obuhvat radne zone i ta površina identična kao što je bila i 2008. godine. Ljubičasto i tamno ljubičasto označene su izgrađene površine, a svijetlo ljubičasto u ono vrijeme neizgrađene površine. Lokacija asfaltne baze je ovaj pravokutnik dolje do naselja Donja Lomnica, odnosno na svim ovim prikazima ste mogli vidjeti da je žutom bojom označeno građevinsko područje naselja i da nema nikakve zone između radne zone i naselja. Na ovoj satelitskoj snimci je prikazano područje asfaltne baze, a na ovoj snimci iz zraka u

prvom planu je pogled na inudstrogranjine objekte i već se vidi u drugom planu i djelomično izgrađena asfaltna baza i naselje Donja Lomnica.“

Zdenka Cvahte: „Dobar dan svima prisutnima. Nastojat ću biti što kraća i koncizna jedino bih možda prije početka čitanja teksta, jer on vrvi podacima pa ga moram pročitati, da ću početi izlaganje sa lokacijskom dozvolom, a lokacijska dozvola je zapravo akt kojim se provodi prostorni plan. Dakle, ovo što je kolega Repač upravo sada obrazložio su planovi koji su temelj za izdavanje lokacijske dozvole. Dozvola lokacijska nije odobrenje za građenje. Nakon nje potrebno je ishoditi akt za građenje, a u ovom konkretnom slučaju to je građevinska dozvola koja se sada izdala za prvu fazu. Strabag iz Zagreba podnio je dana 13.12.2010. godine ovome upravnom tijelu, zahtjev za izdavanje Lokacijske dozvole za izgradnju poslovne – pogonske zgrade, betonare i asfaltne baze strabag na području radne zone Donja Lomnica, na k.č.br. 1198/2, 1199/1, 1199/5, 1199/2, 1199/3, 1199/4, 1200, 1201, 1202 i 1203 k.o. Donja Lomnica i odvodnju oborinske vode s lokacije proizvodno poslovnog kompleksa u donjoj lomnici na k.č.br. 620, 628, 622, 623, 621, 1168/4 i 1168/5 k.o. Donja Lomnica. Zahtjev za izdavanje lokacijske dozvole je usvojen. Dakle, prošla se procedura koju ne određuje ovo Upravno tijelo nego je određuje Zakon. U to vrijeme radilo se o Zakonu o prostornom uređenju i gradnji (NN 76/07, 38/09, 55/11, 90/11 i 50/12). Dana 22.01.2013. godine izdano rješenje, tj. Lokacijska dozvola Klasa: UP/I-350-05/10-001/101, URBROJ: 238-33-09/0010-2013-63, za građenje u 3 (tri) faze. Prije izdavanja navedene Lokacijske dozvole za predmetni zahvat STRABAG d.o.o. izrađena je Studija o utjecaju na okoliš betonare i asfaltne baze na području Radne zone Donja Lomnica, za koju je Ministarstvo zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva donijelo Rješenje o prihvatljivosti za okoliš uz primjenu mjera zaštite okoliša te uz program praćenja stanja okoliša, Klasa: UP/I-351-03/09-02/97, Ur.broj: 531-14-1-2-10-10-12 od 7. srpnja 2010. godine. Nakon žalbe zainteresiranih stranki na navedenu lokacijsku dozvolu, nadležno Ministarstvo graditeljstva i prostornoga uređenja poništilo je istu lokacijsku dozvolu, te predmet vratilo na ponovni postupak. Razlog poništenja su bile, prema njihovoj procjeni pogreške u načinu pozivanja stranki, a budući da Upravno tijelo u kojem radim mora postupati po uputama drugostupanjskog mi smo morali tako postupiti i započeti ponovni postupak izdavanja lokacijske dozvole. U ponovnom postupku, postupajući po uputama drugostupanjskog tijela, ponovno je dana 24.09.2013. izdana Lokacijska dozvola, KLASA: UP/I-350-05/2013-001/29, URBROJ: 238-33-01/2013-13. za izgradnju poslovne – pogonske zgrade, betonare i asfaltne baze Strabag na k.č.br. 1198/2, 1199/1, 1199/5, 1199/2, 1199/3, 1199/4, 1200, 1201, 1202 i 1203 k.o. Donja Lomnica i odvodnju oborinske vode s lokacije proizvodno poslovnog kompleksa Strabag na k.č.br. 620, 628, 622, 623, 621, 1168/4 i 1168/5 k.o. Donja Lomnica. Nakon žalbe zainteresiranih stranki na lokacijsku dozvolu izdanu u ponovnom postupku nadležno Ministarstvo graditeljstva i prostornoga uređenja odbilo je žalbu na istu lokacijsku dozvolu, Rješenjem KLASA: UP/II-350-05/13-02/350, URBROJ: 531-05-2-2-13-3 od 19. prosinca 2013. godine. Nakon navedenoga Rješenja pokrenut je upravni spor, te je Upravni sud u Zagrebu, u presudi Posl. Broj: UsI-404/14-16 presudio dana 23. studenog 2015. da se odbija tužbeni zahtjev za poništavanjem rješenja Ministarstva graditeljstva i prostornoga uređenja KLASA: UP/II-350-05/13-02/350, URBROJ: 531-05-2-2-13-3 od 19. prosinca 2013. godine. Nakon navedene presude Upravnog suda u Zagrebu zainteresirana stranka je izjavila žalbu Visokom upravnom sudu RH, koji je presudio da se potvrđuje presuda Upravnog suda u Zagrebu. Lokacijska dozvola je postala pravomoćna dana 21.12.2015. godine. Budući da se od 1.1.2014. primjenjuje Zakon o gradnji (NN 153/13 i 20/17), Strabag d.o.o. Zagreb podnio je dana 22.03.2016. zahtjev za izdavanje građevinske dozvole za prvu fazu, odnosno za gradnju asfaltne baze s manipulativnom površinom i odvodnju oborinskih voda. Građevinska dozvola, KLASA: UP/I-361-03/16-01-22, URBROJ: 238-31-01/141-16-5 je izdana dana 15.09.2016., a postala je pravomoćna 14.10.2016. Dana 20.03.2017. godine investitor je

prijavio početak građenja, sukladno Zakonu o gradnji. Naknadno su, po službenoj dužnosti, izdana dva Rješenja o ispravci greške: KLASA: ista, prvo od 09.11.2016. i drugo od 25.07.2017. Razlog za ispravke su pogreške u pisanju teksta, i to oznake katastarskih čestica na kojima se planira gradnja cjevovoda oborinske odvodnje. Dana 15.05.2017. zaprimljen je prijedlog za obnovu postupka izdavanja građevinske dozvole, o čemu je doneseno Rješenje dana 28.07.2017. kojim se odbacuje prijedlog za obnovu. Zašto smo odbacili prijedlog? Zato što smo zaključili da je analizirajući sve moguće stranke u tom postupku i sve čestice i vlasništvo, da stranka koja je podnijela zahtjev za obnovu postupka nije zapravo stranka u postupku. Na to Rješenje je zaprimljena žalba dana 04.08.2017. koja je prosljeđena Ministarstvu graditeljstva i prostornoga uređenja na nadležno rješavanje. Znam da su to šturi podaci ali isto tako znam da se barata sa tim brojevima Klasa, i sve se može provjeriti pa konačno i sa tekstovima lokacijske i uporabne dozvole, a nadam se da vjerujete i ja osobno zaista vjerujem u zakonitost svih tih rješenja zato što je prošlo i prvo i drugo rješenje, koje se zove lokacijska dozvola, kroz sve moguće institucije i konačno preko Visokog upravnog suda potvrđeno je da je izdano ispravno. Možda bih još, ako dozvolite, dala jedan mali prilog diskusiji jer sam pročitala naravno i materijale, koji su priloženi uz dnevni red i poziv za ovu sjednicu pa sam uočila da se vrlo često koriste neki pojmovi koje bih ja pojasnila temeljem Zakona pa bi možda bilo dobro da se ubuduće koriste na ispravan način. Citirat ću:

Čl. 121. Zakona o prostornom uređenju (NN 153/13 i 65/17)

„Izdavanje lokacijske dozvole očito protivno uvjetima za provedbu zahvata u prostoru propisanim prostornim planom ...“ „... je teška povreda službene dužnosti službene osobe koja je izdala dozvolu.“

„Donošenje rješenja kojim se odbija zahtjev za izdavanje lokacijske dozvole za građenje zgrade iz razloga što bi zgrada bila protivna uvjetima za građenje građevina propisanim prostornim planom ...“ „...iako je očito da bi zgrada u tom pogledu bila u skladu s navedenim uvjetima je teška povreda službene dužnosti službene osobe koja je donijela rješenje.“

Čl. 29. Zakona o komunalnom gospodarstvu:

„Izgradnja objekata i uređaja komunalne infrastrukture od interesa je za Republiku Hrvatsku.“

Čl. 3 st. 1 toč. 2. istoga Zakona:

„Komunalne djelatnosti u smislu ovoga Zakona su:“ ... „... odvodnja i pročišćavanje otpadnih voda,“

Čl. 3 st. 3 istoga Zakona:

„Pod odvodnjom i pročišćavanjem otpadnih voda razumijeva se odvodnja i pročišćavanje otpadnih voda, odvodnja atmosferskih voda, ...“

Čl. 115. Zakona o gradnji (NN 153/13 i 20/17)

„... stranka u postupku izdavanja građevinske dozvole za građenje građevina od interesa za Republiku Hrvatsku“ ... „je investitor te vlasnik nekretnine za koju se izdaje građevinska dozvola i nositelj drugih stvarnih prava na toj nekretnini.“

Gradonačelnik Dražen Barišić: „Zahvaljujem pročelnici i pročelniku. Zamolio sam gospođu Kristinu da podijeli materijale, odnosno priloge u prilog mom govoru, kako bi mogli činjenično ono što ću ja govoriti pratiti u priloženim materijalima, kojih nema puno, a koji će vam biti, poštovane vijećnice i vijećnici, na vašim klupama i kako bi stekli dojam istinitosti

onih činjenica koje ću ja iznijeti ovdje. Ja ću danas ovdje biti kroničar jer sam između ostalog, i zbog svoje pozicije najodgovornijeg čovjeka u Gradu i gradonačelnika dužan donositi odluke koje se temelje na sugestijama i Zakonu i parafima svojih najbližih suradnika. Samim time to, neću reći postaje dio povijesti i dio kronike pa onda u toj kronologiji imat ćete priložene priloge temeljem kojih ćete me moći pratiti. Kao što ste čuli iz onoga što su rekli moji prethodnici, odnosno moji pročelnici i suradnici, Grad Velika Gorica je u svojim svim dosadašnjim postupcima vezanim za izdavanje građevinske dozvole za izgradnju asfaltne baze investitoru Strabag, postupao u skladu s važećim propisima i Zakonima. Nakon inicijative mještana Donje Lomnice, koji se protive izgradnji asfaltne baze, a u dogovoru sa Mjesnim odborom održali smo prvi u nizu sastanaka kako bismo zajedno našli moguće rješenje problema. Molim vas da pogledate prilog broj 1. Dakle, dogovoreno je na sastanku, to smo i učinili i zatražili od Strabaga da prestane sa radovima dok se ne utvrde sve činjenice vezane uz izgradnju. Odmah po okončanom sastanku uputili smo dopis Strabagu i zatražili obustavljanje radova. Direktor je ovdje to i potvrdio da je to bilo u komunikaciji i između nas, odnosno tog tijela na sastanku i samog Strabaga. To možete vidjeti da je bilo 20. travnja 2017. godine. Ne znam da li je to bitno ili nije bitno, to je bilo u jeku Izborne kampanje za lokalne Izbore koji su bili održani ove godine. Iz tog dopisa i iz tog priloga možete vidjeti u drugom pasosu što smo napisali i što smo izrazili. To je javan dokument koji nije bio samo prosljeđen Strabagu nego i samoj grupi odnosno Inicijativi i Vijeću Mjesnog odbora. Napisali smo da mještani Donje Lomnice, o čemu ste se i sami osvjedočili tijekom zajedničkog sastanka, jer na tom sastanku su bili i predstavnici Strabaga, izražavaju sumnju u zakonitost postupanja prilikom izdavanja potrebnih dozvola te sumnju u istinitost Studije o utjecaju na okoliš, i iz tog razloga pokrenule su se brojne aktivnosti u smjeru izražavanja svog neslaganja sa izgradnjom te najavljuju prosvjede i borbu protiv izgradnje. Mislim da smo odmah u početku detektirali koji su problemi i da smo odmah detektirali koji su dokumenti, i koji to mogu biti prepreka u projektu odnosno u realizaciji tog projekta ili onečišćenja i smetnje za boravak stanovnika Donje Lomnice i nas u Velikoj Gorici. Strabag je u prilogu broj 2 odgovorio na zahtjev i zaustavio gradnju. S time, kao što je direktor ovdje spomenuo je, da ne iščitavam cijeli prilog imate ga na svojim klupama, da je tvrtka od samog početka, dakle od kupnje zemljišta bila potpuno otvorena i transparentna po pitanju namjera; da je zemljište kupljeno od mještana Donje Lomnice koji su predugovorom i ugovorom o kupoprodaji zemljišta u radnoj zoni potvrdili da zemljišta prodaju Strabagu za izgradnju uredskih prostorija, radionica za strojeve i uređaje sa pomoćnim objektima i asfaltnu bazu kapaciteta iznad 100 tona po satu te se obvezali da će tijekom ishoda lokacijske dozvole pružati svu potrebnu pomoć i podršku. Nadalje, ističemo kako smo promptno pisali i Ministarstvu zaštite okoliša 24. travnja, koje je nadležno za potvrđivanje Studije o utjecaju na okoliš i molili očitovanje i postupanje u navedenom predmetu, što je vidljivo iz priloga broj 3. Zahtjev je upućen Ministarstvu zaštite okoliša na pozornost ministra gospodina Slavena Dobrovića, gdje smo također naveli i spomenuli problematiku Studije utjecaja na okoliš i njezinu upitnu vjerodostojnost od strane Inicijative odnosno Vijeća Mjesnog odbora i građana Donje Lomnice, a i samih nas iz Velike Gorice. Tadašnji ministar Dobrović na dopis nije odgovorio. Nakon prvog dopisa drugim smo tražili sastanak na navedenu temu. Odgovora također nije bilo. Moram priznati da sam razočaran. Ministar Dobrović sada je moj saborski kolega. Njegovim skrivanjem činjenica koje su kronologija i povijest, i njegovim nastupom koji je kasnije bio na otvorenom skupu u Velikoj Gorici da to nije priznao i rekao da smo komunicirali i da je imao ovlasti ministarske i izvršne vlasti u RH, i da je mogao umiriti tenzije koje su nastale i koje su bile potencirane politikom na području Grada Velike Gorice i drugim gradovima, da je to dakle mogao ili mu je to odgovaralo u tom trenutku jer je, rekao sam, u tijeku bila predizborna kampanja, i bilo je dobro i kvalitetno iskoristiti svaki adut koji bi bio kontra za kandidata za gradonačelnika, a u ovom slučaju i iz druge stranke. Međutim,

ipak smo dobili dopis inspekcijskog nadzora koji je proveden nad radovima izgradnje asfaltne baze. Citiram: „Inspekcija zaštite okoliša je u suradnji s vodopravnom i građevinskom inspekcijom obavljena 24. travnja 2017. godine. Koordiniran nadzor na lokaciji izgradnje buduće betonare asfaltne baze u Donjoj Lomnici. Predmet nadzora inspekcije je bio provođenje mjera zaštite okoliša propisanih Rješenjem o prihvatljivosti zahvata betonare asfaltne baze u radnoj zoni Donjoj Lomnici za okoliš te nadzorom nisu utvrđene nepravilnosti.“ Na svojim klupama imate primjerak navedenog Rješenja o prihvatljivosti zahvata, to je prilog broj 4 i prilog broj 5, to je Obavijest Uprave za inspekcijske poslove Ministarstva zaštite okoliša i energetike, u kojem možete vidjeti i pročitati da nisu tijekom provođenja inspekcije primijećeni nikakvi nezakoniti postupci ili nešto drugo. Međutim, idemo se vratiti nazad na reviziju Studije utjecaja na okoliš, budući da nismo dobili odgovor na zahtjev za reviziju, Studija je, što je bio naš prvi i osnovni zahtjev, jer smo tražili od Uprave kao što sam i rekao, njihovo očitovanje je pod brojem 6, i tada smo dobili odgovor koji možete vidjeti ovdje na ovom papiru koji smo vam ovdje priložili gdje je rečeno da tražimo tumačenje Ministarstva po pitanju Studije utjecaja na okoliš kako bi doista otklonili sve nedoumice koje su nastale na samom terenu, odnosno kako bi provjerili vjerodostojnost te Studije. Potom smo se ponovo uputili na sastanak u Ministarstvo. Tada je već na čelu Ministarstva bio ministar Čorić, to vam je prilog broj 7. Održan je sastanak u Ministarstvu na kojem je, kao što je ovdje potvrdio, uz mene nazočio zamjenik gradonačelnika, gospodin Ačkar i predsjednik VMO Donja Lomnica, gospodin Milivoj Dijanežević. Nakon sastanka dobili smo odgovor na pitanje o mogućnosti revizije Studije utjecaja na okoliš, to je prilog broj 8 u kojem Ministarstvo odgovara da nema zakonskih mogućnosti raditi reviziju Studiju utjecaja na okoliš. Ukratko bih se osvrnuo na Studiju utjecaja na okoliš, koja je javni dokument kao što je to potvrđeno i rečeno, čije Rješenje donosi resorno Ministarstvo čije iniciranje je potaknulo, mada nisam shvatio direktora da li je to bila obaveza ili ne obzirom da ste bili. Dakle, radili ste Studiju preko 100 tona je bila obveza i ta Studija je dokument čije je u ovim prostorima i ovoj sali gdje se sada nalazimo, čini mi se da je tu bila prezentacija u kojoj je sudjelovalo, vidim po zapisniku, dvadesetak mještana iz Donje Lomnice koji su u zakonskom roku podnijeli primjedbe na tu Studiju. Izrađivač Studije im je odgovorio. Nešto je prihvatio, nešto nije prihvatio. U primjedbama smo sudjelovali i mi kao Grad i nakon toga je Studija poslana na resorno Ministarstvo koje je donijelo predmetno Rješenje, i počeo je teći rok za pokretanje upravnog spora na tu Studiju s kojim su bili upoznati svi koji su bili na prezentaciji, ali ona je bila javna jer je bila objavljena u glasilima, čini mi se u Večernjem Listu i na oglasnoj ploči. I u tom terminu i razdoblju mogao se zaustaviti daljnji postupak, ishodenje lokacijske pa građevinske dozvole gradnje asfaltne baze u Donjoj Lomnici. To je onaj trenutak i događaj koji se sada događa u Cetinskom kraju na problemu Peruče koji je afirmiran kroz medije i gdje će se vrlo vjerojatno i moguće zaustaviti daljnje postupanje, odnosno daljnja procedura. Studija utjecaja na okoliš je dokument o kojem će moguće je još biti riječi, nisam ni ne želim biti recenzent, ne želim govoriti ni komentirati, nisam struka i ne želim biti struka. Ja sam odgovoran i postupam onako kako mi nalaže Zakon, i kako mi moji, prije svega zamjenici, pročelnici i svi ostali parafiraju odnosno kako me upute. Pročelnica Cvahte je objasnila kronologiju izdavanja dozvole kao i razlog odbijanja zatražene obnove postupka. Žalba na to Rješenje upućena je na Ministarstvo graditeljstva, kako je odgovor na poziv za sjednicu uputilo je slijedeći odgovor kojeg je predsjednik iščitao, da ne citiram, uglavnom je u tom odgovoru rečeno da u žalbenom postupku koji se vodi u tom Ministarstvu, tiče se ovlasti u postupanju prvostupajnskog tijela u postupku obnove izdavanja građevinske dozvole, predmetni zahtjev žurno će postupiti i o tome će nas odmah obavijestiti. Za kraj bih želio reći da, ostat ću naravno otvoren za vaša pitanja i dati ću odgovore i ja i moji suradnici, da što se tiče ugovora koji je između mnogih dezinformacija i laži koje su plasirane u zadnjih nekoliko mjeseci, a započele su od neodgovornih ljudi, reći ću to tako, većinom anonimnih

ljudi. Dakle, spominje se jedan Ugovor koji je potpisan sa Strabagom, čini mi se u siječnju 2016. godine, a nakon izdavanja građevinske dozvole on se odnosi na izgradnju oborinskog kanala otpadnih, a ne tehničkih voda, i u tom ugovoru Strabag na sebe preuzima obvezu izgraditi oborinski kanal za cijelo naselje, čija izgradnja je inače, prema Zakonu o vodama, u obvezi jedinica lokalne samouprave i u onom dokumentu nivelacije kojim moramo stvoriti preduvjete da bi u Donjoj Lomnici mogli graditi ne samo oborinsku kanalizaciju nego rekonstruirati prometnice, ne samo u Donjoj Lomnici nego i u drugim mjestima. Dakle, želim reći da cijeli tijek iz ove dokumentacije, koja je danas ovdje predočena i koju ste dobili na klupe, i što je ovdje rečeno od strane mojih pročelnika, cijeli tijek je bio više nego zakonit, javan, transparentan i mi ćemo sve ove i mnoge druge dokumente objaviti na našoj stranici pod jednim posebnim fajlom koji će biti 'Asfaltna baza Donja Lomnica' i moći ćete ih skidati, komentirati. Ništa nikome nije zatajeno, niti je nešto prešućeno, niti je nešto sakriveno sa strane da bi kasnije niti u jednoj ladici više nema niti jednoga papira koji se tiče asfaltne baze u Donjoj Lomnici. Nećemo objaviti kupoprodajne ugovore, jer smatramo da je to bilo pravo vlasnika, njih osmorice ili devetorice iz Donje Lomnice i da su oni temeljem svoje zajedničke odluke, ne pojedinačne, odluke donijeli svjesni što će se dogoditi kad su donijeli tu odluku da će prodati to zemljište i da će za to biti nagrađeni sa stotinama tisuća eura. To je njihova i vaša odgovornost. Ni vi, ni mi, ni mnogi drugi koji žive u Donjoj Lomnici, niti svi mi koji živimo u Velikoj Gorici ne možemo biti taoci loše ili sumnjive odluke te osmorice, i mi želimo da se projekt asfaltne baze u Donjoj Lomnici provede na zakonit način, transparentno, i da on bude u skladu sa postojećim standardima i važećim standardima argumentirano izrečenim i ovdje i svugdje u javnosti, koji će nam omogućiti da normalno i zdravo živimo u Velikoj Gorici kao što se živi negdje drugdje u svijetu gdje jesu ili će biti instalirane asfaltne baze. Međutim, želim još nešto reći za kraj, da smo konačno sjeli svi za jedan stol što nije korektno da od četvrtog mjeseca pa do sada nije bilo prilike da za jednim stolom sjede predstavnici Inicijative, odnosno građana, Vijeća Mjesnog odbora i Strabaga, na što smo mi upućivali i pozivali, i tako smo se i dogovorili na prvom sastanku! Da vi, koji ste iz Donje Lomnice, niste dali šansu Strabagu da vam Strabag prezentira što je s vama dogovorio 2004. i 2005. godine, i što sada gradi i kako će to izgledati! Vas iz Strabaga također pozivam i žalim zbog toga što niste ni vi radili pritisak i bili uporniji prema mještanima Donje Lomnice da i vi inicirate jedan takav sastanak gdje bi mogli progovoriti o problemu asfaltne baze u Donjoj Lomnici. Spomenuo sam kratko i to će doista biti kraj, mi vidimo ovdje političke aktere, gdje su oni sada? Gdje su se sakrili? Sada ih nema. U četvrtom mjesecu nismo mogli doći do Donje Lomnice koliko su bili jasni i glasni! Koliko su svoje poruke izvikivali, jer im je to trebalo. Rekao sam vam na prvom sastanku da će to u konačnici postati naša odluka i zato je dobro što smo se danas ovdje našli, i ne plačem, nemojte ni vi za političkim akterima, jer su to politički profiteri koji neće niti vama niti meni riješiti problem asfaltne baze, ali pozivam da danas ovdje razmotrite sve ove činjenice koje su rečene. Mnoge druge stručnije možda i nisu rečene, ali budemo iskreni, nismo ni mi mjerodavni niti stručni da o njima sudimo. Vi ćete donijeti kao vijećnici Gradskog vijeća najpametniju i najodgovorniju odluku, jer ste predstavnici građana, odluku koja će biti za dobrobit nas Velikoj Gorici. Prije svega, sa pozicije zdravlja, ekologije, kvalitete života, ali i po pitanju investicije pa čak i slobode govora i izražaja koju treba uvažiti i koju treba dozvoliti. Poštovani predsjedniče, vijećnice i vijećnici to bi bio stav Grada. Mi ćemo, naravno biti ovdje i u samoj raspravi i sudjelovati, ali na kraju rasprave, kao što jer rekao kolega Šimunić, spremni smo sublimirano odgovoriti na sva pitanja koja će biti ovdje postavljena, i osim ovih i mnogih drugih dokumenata treba objaviti svoje stavove javno dostupnima na web stranicama Grada.“

Neven Karas: „Zahvaljujemo gradonačelniku, evo ovaj dio, mogli bi reći jedan malo duži uvod u samu raspravu koja sada slijedi. Htio bih još samo jednom, prije nego otvorim raspravu, zahvaliti prvenstveno kolegi Šimuniću i Klubu vijećnika SDP i HSS-A koji su inicirali ovu točku; gospodinu Uršiću, gospodinu Dijaneževiću, direktoru Strabaga i naravno gradonačelniku i njegovim suradnicima na ovom uvodu. Moram priznati da sam s ovom temom nekakvih zadnjih mjesec i pol malo više upoznat i da sam se pokušao kroz ovih mjesec dana od zadnje sjednice Gradskog vijeća upoznati malo više i malo detaljnije, ali isto tako moram priznati da sam u ovih dva sata dobio najviše korisnih informacija i da sam puno toga čuo i naučio kroz ova dva sata. I zato samo mogu izraziti žaljenje, ono što je rekao i gradonačelnik, šteta da ovakva sjednica nije bila održana puno, puno ranije ili neki drugi sastanak, jer mislim da nam je svima ovo koristilo. Kolegice i kolege, otvaram raspravu i sukladno našem Poslovniku znate da prvo prednost imaju Klubovi vijećnika.

Mario Zdelar: „Dobar dan, pozdravljam sve prisutne vijećnice, vijećnike, goste, gradonačelnika i njegove dogradonačelnike. Sve sam si zapisivao. Išao sam po redu i moram priznati da ne znam o tome previše, ali sam pažljivo slušao i ako je istina, složili su se u tome i profesor Uršić i direktor Strabaga da je činjenica da se ispuštaju toksini; ispuštaju se nekakvi mirisi koji nisu ugodni, a činjenica je da su kancerogeni, znači to smo se složili iz izlaganja. Ako se to dešava ljudima neposredno u njihovom dvorištu, znači na pedesetak metara, dvadeset. Osobno sam bio u Gradićima i čini mi se kao da rukom mogu dohvatiti kada se popnem na prvi kat kuće. Onda mi se u najmanju ruku to čini da nije društveno-odgovoran postupak da na takvom mjestu ide graditi jedno takvo prljavo postrojenje, što asfaltna baza zasigurno je, oko toga ćemo se složiti. Zasigurno nije ekološki prihvatljivo, za mene je to prljavo postrojenje. Društveno-odgovorna firma, koja Strabag zasigurno je, trebala bi povesti odgovornost, tvrdila je tako u cijeloj priči da zasigurno neće raditi ništa ako građani neće biti za to i gradonačelnik nam je tokom cijele priče to govorio da će se poštovati odluke građana pogotovo mještana Lomnice. Od samih početaka, kada se prvi puta to spomenulo mještani Lomanice su svojom peticijom izrazili nezadovoljstvo da se takvo postrojenje gradi u njihovom neposrednom okruženju. Ima kronologija, neću je ponavljati, svi smo već to pročitali i upućeni smo u to. Činjenica je da je 80% punoljetnih građana u Lomnici podnijelo svojim potpisima i izrazilo želju 'ne želimo to tamo'. Slušao sam pažljivo gospodina iz Strabaga, nismo ništa ni znali da se nešto dešavalo u našem okruženju. Kada smo dobili prvi puta neke inpute od Grada, a to je bilo sada u četvrtom mjesecu, 'mi smo onda odmah zaustavili radove'. Na četiri mjeseca čak, hvala vam na tome. I dalje nastavljamo po planu. Ja osobno, koji nisam ni kemičar ni profesor, ne bih volio imati tako nešto u blizini svoje dvoje maloljetne djece. Doslovno, prvi red do kuće takvo jedno postrojenje! Ako zbog ničega onda zbog Ustava RH koji govori da svaki građanin ima puno pravo na zdrav život u zdravoj okolini. Nešto takvo, može se desiti stotinu stvari! Nemojmo gledati najbolji mogući scenarij! Gledajmo najgori mogući scenarij koji se može desiti, a činjenica je da se može. Može se desiti iz tisuću razloga, da ne nabrajam, može se desiti da padne zrakoplov u tom području. Gdje netko može garantirati da ti neki kotlovi u kojima se razvijaju nekakvi plinovi uslijed zagrijavanja neće eksplodirati! Ja ne znam! Ali za mene nije logično da se takvo nekakvo postrojenje napravi čovjeku ispod ljuljačke! To za mene nije logično! Obzirom, da mi ovdje u Velikoj Gorici imamo na desetak mjesta gdje se to može napraviti drugačije. Ova teza koja govori da neki ljudi su prodali i zaradili novce pa logično, gdje je tu problem? Ljudi niti moraju znati niti moraju biti obaviješteni i u krajnjoj liniji oni su se povodili svojim interesom. Dužnost gradonačelnika je da brine o interesu svih mještana Grada Velike Gorice. Mislim da sam u pravu i da ćemo se tu složiti. Znači, ako osam ljudi i nije brinulo o interesu svojih sumještana, gradonačelnik mora brinuti o interesu svojih sumještana. To je činjenica. Znači, te ljude na niti jedan način ne bih prozivao ovdje. Složili ste se da isparavanje sigurno sadrži kancerogene tvari. Koliko su one velike? Što analize govore? Činjenica je da nakon

dvadeset dana možda se neće desiti ništa, a nakon dvadeset mjeseci rizik od nekakvog pojavnog neželjenog događaja je veći. Nakon dvadeset godina je drastično veći. Govorili smo o nekim filterima koji će 'kao usisati' na nekim kritičnim točkama gdje dolazi do nekakvog isparavanja, gdje dolazi do istakanja zagrijanog bitumena u spremnike, tu su nekakve kritične točke i po tome pitanju to smo zaštitili na ovaj ili onaj način. I da postoje neki filteri. Da, ti filteri dok su novi su odlični, ali s vremenom stare i znam da onda postoje inspekcije koje to kontroliraju, ali mi živimo u Hrvatskoj. To su činjenice. Ne mislim time ništa loše, ali jednostavno uz dužno poštovanje ovakav jedan projekt ljudima napraviti u dvorištu nimalo nije društveno-odgovorno i nimalo nije prijateljski. Sve te nagrade koje je Strabag dobio na način kao prijatelj za zdravlje, ovdje ću ga usporedit sa Gradom Velika Gorica kao prijateljem djece. Strabag prijatelj zdravlja pa takvo postrojenje radi čovjeku u dvorištu i Grad prijatelj djece to radi sto metara od Vrčića u Lomnici. To su činjenice! Možemo uzeti metar i izmjeriti! Imamo ovdje, između ostalog i nekakve stavove, teze gospođe koja radi u Vrčiću, gospođe koja radi u Domu zdravlja koji je na 200, 300 metara, gdje ona govori o jednom većem broju starijeg živilja koji i inače imaju problema sa dišnim sustavom, što će im još više štetiti zdravlju. I da se zasigurno povećava rizik oboljenja, i da je ona dužna po svojoj profesiji upozoriti. Hlađenje bitumena, ispuštaju se kancerogene tvari, neću stručno govorim ovdje kao građanin Velike Gorice, kao mještanin Kurilovca koje je susjedno mjesto od Lomnice, i ne smatram se baš da sam totalno zaostao pa da ne mogu shvatiti da industrijski razvoj i potreba za nekakvim cestama i komunalnom infrastrukturom dovodi do toga da, između ostaloga moramo negdje raditi taj asfalt. Mi ovdje govorimo da postoji, po nama, puno bolja, kvalitetnija, dostupnija mjesta. Moje osobno mišljenje je da je tamo iskorištena prilika gotove infrastrukture plina, vode i kada uzmete u obzir financijski je pojeftinilo izgradnju po nekoliko desetaka puta. Da li ste to vi mislili, gospodine gradonačelnice, kada ste rekli da su neki ljudi dobili nekoliko stotina tisuća eura? Pa zašto bi dobili nekoliko stotina tisuća eura ako se zna koja je cijena zemljišta? Ako su to neke insinacije? Pa zna se kada se i zašto nešto preplaćuje! Nešto se preplaćuje kada nije u skladu sa Zakonom! Kada se nešto radi mimo, sa strane. Mi smo tu u Hrvatskoj više puta bili svjedoci. Ovdje je bila jedna 26.01.2010. javna rasprava, ako se to tako može nazvati. Dionici su govorili, a dionik je bio i otvorio je gospodin Roman Repač, a moderirao je gospodin Marko Ružić iz Upravnog odjela za prostorno planiranje. Eto koliko je sve bilo javno i transparentno da su lomničani to saznali dan prije na misi kada im je pop za oltarom rekao da je to sutra, i onda su oni jurili tamo na sveopće iznenađenje organizatora uspjeli su saznati i pojaviti se tamo, i onda su iznijeli neka svoja mišljenja na obostrano iznenađenje dionika. Imam ovdje zapisnik. Čovjek koji je bio tada tamo je to i zapisao da bi jednostavno ostao trag. Tu se govori o tome što su ti ljudi već tada govorili zašto to nije dobra priča, već tada. Da moramo potkrijepiti postoje i neke činjenice, činjenice da, tu se nekoliko puta govorilo o nekakvim Izborima, o nekima koji su htjeli političke poene. Baš gospodin gradonačelnik i njegov kolega dogradonačelnik, lomničan je na jednom od izbornih skupova u Lomnici govorio da će poduzeti sve da se ovo ne dozvoli, da se ovo ne izgradi i da ovo jednostavno neće biti tu! 'Građani Lomnice dajte nam povjerenje, mi ćemo tu sramotu zaustaviti!' Oprostite, video zapis postoji, ja sam ga samo skratio, jer traje duže. Izvukao sam nešto što je dostupno na Internet stranicama o utjecaju asfaltnih baza na ljudsko zdravlje. Ove baze oslobađaju milijune kilograma kemikalija u zrak tijekom proizvodnje svake godine uključujući mnoge kancerogene toksične onečišćujuće tvari. Sve vam je ovdje, može se provjeriti. Ja nisam kemičar. Koristio sam dostupne podatke na internetu. Prijevod s engleskoga jer su ta istraživanja se radila najviše u Americi. Hvala.“

Darko Bekić: „Poštovane kolegice i kolege, prije svega bih htio napomenuti i istaknuti da Klub vijećnika HDZ-a podržava sazivanje ove tematske sjednice Gradskog vijeća i upravo sam ja kao predsjednik Kluba na prošloj sjednici Gradskog vijeća na inzistiranje SDP-a i

ostatka opozicije da se tada na toj sjednici Gradskog vijeća naprasno uvrsti ova točka na dnevni red Gradskog vijeća, predložili smo, a i glasali smo protiv toga da se to ne uvrsti nego da se sazove jedna ovakva kvalitetna tematska rasprava sa svim sudionicima, sa svim zainteresiranim stranama i da čujemo zapravo o čemu se tu radi. U prijedlogu, u pozivu same sjednice kao vijećnik očekivao sam više od samih inicijatora SDP-a i oporbe da ćemo dobiti osim poziva za ovu sjednicu i nekakve materijale na temelju čega bi oni danas raspravljali. Pogotovo, jer smo bili svjedoci početka kampanje za lokalne Izbore kojom se silinom udarilo na HDZ, na gradonačelnika i njegove zamjenike, sa stotinama plasiranih krivih teza tzv. nekakvih dokumenata da je Grad izravno kriv za ovo, i da je gradonačelnik jedini krivac, i da on potezom svog potpisa može ovo riješiti. Ova rasprava je dokazala da su svi ti napadi i sve te teze do sada bile lažne i izmišljene u svrhu političke propagande koja se tada i sada provodila. Slušajući ovu raspravu i sve te argumente koje sam čuo od svih tih strana, ono što sam mogao zaključiti da se tu radi u tri riječi, smišljenom udruženom pothvatu devet prodavatelja zemljišta Strabaga oko prodaje niza parcela s ciljem izgradnje asfaltne baze i praktički stavljanja skoro deset milijuna kuna u džep. Na portalima našeg Grada odnosno medija objavljeni su i predugovori toga. To smo svi mogli pročitati i tu piše da je prodavatelj to prodao točno za tu bazu sa svim specifikacijama što će ta baza raditi i u članku 10 oni se još i nude kao vlasnici tih zemljišta da će stajati na raspolaganju i pomagati Strabagu u dobivanju lokacijske dozvole i da na nikakav način neće ometati njihovu investiciju. Posebno bih istaknuo ono što je i direktor Strabaga istaknuo, zašto sam naveo smišljeni udruženi pothvat? Strabag ne bi ovo kupio i ne bi išao u ovu investiciju samo da je jedan prodavatelj bio protiv toga. Znači, oni su to cijelo vrijeme ujedinjeno komunicirali, pregovarali o cijeni kako bi se Strabag domogao tog zemljišta. I po meni i po svakom normalnom građaninu vidi se na kome je najveća odgovornost, prodavatelj investitor u poslovnoj zoni koja je za to namijenjena. Ono što je bitno za nas kao Grad, mi smo pred javnosti čisti. Zaključak je da se jasno poštivala zakonska procedura, da Grad nema nikakve mogućnosti sada zaustaviti gradnju baze, ali i da je sve učinjeno od strane gradonačelnika što se moglo. Ova teza koja se do sada protezala da je Grad jedini krivac zato jer je izdao građevinsku dozvolu je apsolutno kriva i klasičan primjer smišljene političke propagande. Ovu moju tezu sada je potvrdila i gospođa pročelnica, jer smo vidjeli koja je procedura izdavanja lokacijske dozvole. Na temelju svih prethodnih suglasnosti, na temelju prostornog plana Grad je bio dužan izdati građevinsku dozvolu. U suprotnom, ako dođe do manipulacije, za koju je pročelnica rekla dolazi do teške povrede dužnosti, prvenstveno Upravnog odjela koji je stručno nadležan za to, a onda i gradonačelnika koji snosi svu odgovornost pa i političku. Obzirom da se tu radi o prvorazrednom političkom pitanju za naš Grad, vidimo da se kojim slučajem dogodilo odugovlačenje ove dozvole i da je gradonačelnik i pokušao u nekakvom dogovoru s pročelnicom, na neki način joj sugerirati da se odugovlači ta dozvola, da se ne izda sigurno bi ove političke skupine koje sada stoje iza ovog udara bi rekle i nabile na nos gradonačelniku zajedno sa prodavateljima tih parcela da koči razvoj Grada, da se Gradu nudi, kako je bilo prezentirano jedan veliki poslovni poduhvat gdje će raditi desetine Goričana i da je Gorica protiv investicija. Da se to dogodilo, manipulacija politički oponenti bi rekli suprotno od onog što su tvrdili da sada tvrde. Još jednom naglašavam, HDZ, gradonačelnik i njegovi zamjenici su protiv ove asfaltne baze. Naravno, sa ljudske strane i sa svake strane i mi imamo djecu, ali u svemu ovome gradonačelnik i njegovi zamjenici su sporedni likovi. Glavnu rolu u ovoj epizodi su odigrali devet ujedinjenih i Strabag. Kao što sam rekao, Strabag je inzistirao na ujedinjenoj prodaji svih parcela i jasno je rekao za što se koriste. On nije izvlačio jednog po jednog, parcelu po parcelu i nekakvim svojim manipulativnim postupcima obmanjivao lomničane i rekao tko zna što će se tu graditi. Naravno, državne institucije su te koje su donijele sve dozvole i sve suglasnosti. Znači, Grad je tu imao praktički svezane ruke i on je to morao izdati. Gledali smo povijest prostornih planova i možemo se vratiti malo u prošlost. Svi

znamo da je od početka '80.-tih godina tu bila industrijska zona, i da je najveći industrijski subjekt koji je tu bio bila Industrogradnja sa svojom betonarom, i svi smo svjedoci što je ta Industrogradnja i ta betonara tamo ostavila odnosno koji je trag u njihovom okolišu. Ono tamo je doslovno scena apokalipse. Što je bitno za tu poslovnu zonu? Ta zona je svih ovih godina prošla kroz par izmjena, što se tiče cjelokupne njegove površine. Znači, bile su izmjene 2000., 2006., 2008. i 2015. Kada sam već spomenuo te godine, 2004., 2006. i 2008. Bitna je 2004. godina, jer je tada sve to i krenulo odnosno potpisani su predugovori, 2005. su krenule isplate novaca prodavateljima, a 2006. i 2008. su bile Izmjene prostornog plana, i zapravo po mom nekom sudu ove rasprave 2006. i 2008. su bile najoptimalnije i najpogodnije godine kada se sve to moglo srezati u korijenu. Zašto to kažem? Tada kada su se donosile nove prostorne izmjene sve se bez problema moglo izbaciti i smanjiti taj dio da to više nije industrijska zona. Naravno, to nitko nije tražio niti je bilo ikome to u interesu. Prvenstveno nije bilo u interesu vlasnicima parcela. Zašto? Industrijska zona zna se da se 40 ili 50 eura dobije za kvadrat. Da je došlo do prenamjene i da su tražili prenamjenu u poljoprivrednu ili sportsku namjenu, zemljište vrijedi 5 do 10 eura maksimalno. Znači, interes za to nije postojao, a moglo se. U tim godinama se to moglo srezati u korijenu. Samo da napomenem, u tim godinama od 2005. do 2009. na vlasti je bio SDP-HNS, odnosno Tonino Picula i prošlo je tako kako je prošlo, ali sada je glavni krivac Dražen Barišić i HDZ. Podržavam ovu tematsku sjednicu, podržavamo sve zaključke koji će se donijeti samo u interesu Lomničana i Velikogoričana je donijeti takav zaključak da se Strabagu ne dopusti ni milimetra da odstupa od mjera za zaštitu okoliša koje mora poštivati, i podržavam gospodina Šimunića i SDP da se to izglasa s konsenzusom svih nas vijećnika ovdje. Hvala.“

Damir Šimunić: „Repliciram kolegi Bekiću na njegovo izlaganje. Naime, sa indignacijom odbacujem da se ovdje radi o političkoj propagandi. Dakle, do izbora je tri i pol godine. Birači pamte tri mjeseca. Neće Lomničani tko je pokrenuo i tko je stao uz njih u ovoj situaciji. Ne bitno je to, bitno je da su Lomničani pozivali sve vijećnike da im daju podršku. Pa i tribina je bila nedavno održana u Donjoj Lomnici. Pozvani su i vijećnici HDZ-a. Koliko vas je bilo tamo? Prema tome, nemojte govoriti o političkoj propagandi! Što se tiče mještana koji su prodali svoju zemlju, nešto je i kolega Zdelar o tome govorio. Kakve veze to ima? Sada je potencijalno ugroženo nekoliko tisuća ljudi zbog tih osam! Da li je Grad taj koji treba zaštititi mještane odnosno svoje sugrađane ili ćemo sada prebacivati odgovornost sada na tih osam ljudi? Cijela priča je počela 2010. godine. Govorio sam to u uvodu, 2010. su mještani Donje Lomnice potpisali peticiju i preko 800 potpisa su predali u Grad. Dali su primjedbe, tražili su da se sazove ovakva sjednica Gradskog vijeća. Ništa im nije odgovoreno. Do toga nije došlo. Prema tome, nemojte sada pričati da je to kao ha ha nismo znali što se događa! Krenuli su ljudi na vrijeme sa time. Da smo krenuli 2010. i da smo razgovarali ovako kao danas pa ne bi sad Strabag gradio tamo asfaltnu bazu! Hvala lijepo.“

Mario Zdelar: „Replicirao bih kolegi da nije dobro izkomunicirano. Ne mislim da nije dobro izkomunicirano, mislim da su građani prevareni, jer im je u nekoliko navrata kada pogledate tijek svega, komunicirano i govoreno da se to neće dozvoliti i da to neće biti izgrađeno. To za mene znači jedno pričam drugo sam radio. Ako sam znao cijelo vrijeme, znači da sam lagao bjesomučno ljudima u oči, to su činjenice. Uz put, pripremili se ili ne pripremili, da samo se pripremili toliko smo se pripremili da znamo da nije ova asfaltna baza građena na onome dijelu gdje je prije bila Industrogradnja, nego na bivšim poljima od ljudi, to je prije bila tampon zona baš iz tog razloga da ne bude skroz do parcela građana.“

Pero Josipović: „Pokušat ću se držati replike. Dakle, nije točno da se sve vodilo transparentno. Sugrađani i vijeće mjesnog odbora Lomnice nije znalo niti za jedan proces u postupku od izrade Studije do izgradnje asfaltne baze. Nije točno, bivša administracija nije ništa napravila ili zaustavila gradnju asfaltne baze. zašto ona nije bila izgrađena do 2009., nego je postupak izgradnje počeo 2010. Grad je bio stranka u postupku. Imao je parcelu, dakle put koji ograničava i graniči sa parcelama. kao stranka u postupku u svakom trenutku je mogao utjecati na postupak. Osobno sam pobijao teze da Ured koji izdaje građevinsku dozvolu u ovom postupku nema nikakve krivice na sebi. On mora poštovati zakone, mora poštovati prostorne planove. Teza o vlasnicima zemljišta, to ste nam počeli sada uporno servirati. o tome je govorio kolega Dijanežević. I oni su kao mali građani odgovorni, jer svaki pojedinac društvene zajednice je odgovoran, ali oni su zadnji u lancu odgovornosti. Lanac odgovornosti počinje od države i gradske uprave. To su ključne institucije, oni koji imaju odgovornost prema javnom dobru i prema svojim sugrađanima. Tu je odgovornost.“

Alanmilan Šembera: „Interesantno je kako idu pokušaji da se ova rasprava gdje mi govorimo o budućnosti, o zdravlju, o investicijama upravo sada u zadnjih par replika pokušava prebaciti u političku raspravu u nekakav zavjerenički pothvat u nekakve priče kojima ovdje apsolutno nije mjesto. Odmah na početku ću iskoristiti jednu repliku što je gradonačelnik rekao i što smo mi dobili dokument da je ministru Dobroviću 24. 04. da mu je poslan dopis, to je bio ponedjeljak, znači ako je 24. 4. Ministru poslan dopis, neka ga je primio u utorak ili srijedu 27.4. je bila ona čuvena sjednica Vlade gdje je premijer raspustio Mostove ministre, tako da sam ja siguran da do Ministra Dobrovića ovaj dopis nije niti stigao. Kakav je bivši Ministar Dobrović prijatelj i čovjek koji se brine za zaštitu prirode, mislim da ne trebam niti spominjati, dakle on je sigurno čovjek koji da je ostao na toj poziciji, uvjeren sam da mi danas o ovoj temi ovako ne bi pričali. Slušajući gospodina Kuzmanića iz Strabaga, on je zaista profesionalno iznio stavove i viđenje Strabaga, evo i ja sam skoro poželio da asfaltnu bazu imam kod sebe u svome dvorištu, to je zaista jedno postrojenje koje ovako s onom zelenom ogradom lijepo imati odmah pokraj sebe. Jedino, ako je ono toliko bezopasno, ako je toliko ekološki, onda mi nije jasno zašto su potrošili dodatnih 3,5 miliona kuna na dodatnu zaštitu da bi i ti neki plinovi koji tamo postoje se ograničili i da se ne bi širili van. Svakako da napredak tehnologije postoji, znači tehnologija ide naprijed, ide u svim područjima naprijed i to je sigurno da jedna velika korporacija i investitor kao što je Strabag da to prati. Ljudi, mi ovdje govorimo o jednoj posebnoj situaciji. Mi govorimo o izgradnji asfaltne baze, koliko god da je ona tehnološki napredna, ali to je prljava tehnologija koja je kancerogena, kakvi god tamo filteri i zaštite da postoje i to gradnja toga u vodocrpilišnom području, bila to prva, druga ili treća zona, to je vodocrpilišna zona gdje svi mi stanovnici Velike Gorice i Zagreba pijemo vodu i od kuda će naša djeca piti tu vodu. 1200 metara možda je do pumpe, ali koliko je stotina metara do otvorenog vodenog okna, koji je tko zna kako iskopan, vjerojatno slično kao i naše jezero Čiče, na tko zna koju dubinu i da se te vode miješaju dolje s vodama koje mi pijemo. Rekli ste da vaši radnici i radnici u asfaltnoj bazi nemaju, mjereno je, i nemaju oštećenja. Da, ali ti radnici, ne vjerujem da oni asfaltiraju 8 sati dnevno 365 dana godišnje, a ovi ljudi 24 sata dnevno u sljedećih 30 godina će živjeti kraj tih plinova. Znači, možda će otići na godišnji odmor na nekih 2-3 tjedna pa će si malo očistiti pluća, a neće samo za radnog vremena koristiti i udisati plinove. Tako da mi ovdje mijenjamo teze. Sigurno da asfaltna baza treba, da ona može biti, ja vjerujem da je i u području Velike Gorice i Turopolja, da je potrebno ostaviti, ali ne na ovom mjestu. To svu vam rekli i građani Lomnice i to još 2010. godine. Znači oni ljudi, oni građani, oni glasači, koji upravo i HDZ-u daju veliku podršku su 2010. dali svoj glas i vrlo jasno su ga dali i to puno njih, 800 ljudi, mjesto ima tisuću i nešto ljudi. Kako se preko toga njihovog zahtjeva prešlo, nikako, kao da nikada svoju volju nisu ni rekli, stvar se nastavila dalje, nastavila se gradnja, ljude se ostavilo u neznanju, oni su bili uvjereni, mogu nam i sami reći što vjerujem da i hoće, da su njihovi predstavnici koje su oni

izglasali, kojima su oni rekli da ne žele tamo bazu, ljudi su se osjećali sigurno da su oni, čak su se i organizirali, dali su si truda, potpisali su peticiju, znači da su oni time svoju građansku dužnost obavili. Međutim, mi danas vidimo da su pucali u prazno. Da ih se ili nije čulo ili ih se nije uzelo za ozbiljno, ili se nikoga ne tiče što oni zapravo misle o tome mjestu. Teza o tih 8meru ljudi koji su tamo prodali zemlju je potpuno besmislena, pa idemo se onda ja sa svojim susjedima, nas par udružiti i idem prodati neka se onda radi nuklearka na nekakvom području, a mi ćemo lijepo pare u džep, pobjeći negdje daleko i ostaviti ljude da se kuhaju. Upravo je to zadatak vodstva Grada da definira Strategiju, da definira što se radi, kada se radi, gdje se radi. Koji su to resursi koji su nedodirljivi, koji su vrlo bitni, koji su strateški bitni i koji se ni pod koju cijenu ovdje ne smiju ugroziti, a to voda je. Voda je glavni i temeljni resurs. Voda je ono što je naše najveće bogatstvo i nafta za 10-15 godina će biti zaboravljena, ali vodu mi svi ljudi moramo piti. Potpuno je ovdje besmisleno dovoditi u pitanje koliko je sada, da li je asfaltna baza malo više ili malo manje kancerogena, da li je opasna? Ljudi, opasna je, opasna je kraj otvorene vode, kraj vodocrpilišta, ona je opasna i nitko pametan, odgovoran ju ne radi na tom mjestu i to ne samo danas, nego i naša djeca i vaša djeca i sva djeca ovdje će za 30 godina istu vodu morati piti. Tako da sve te priče o većoj ili manjoj opasnosti na toj lokaciji ne stoje. Osobno radim sa investicijama i pozdravljam svaku pametnu, posebno od firme koja je snage i moći kao Strabag, ali ljudi stavite je negdje drugdje. Pomaknite je od tih ljudi da ne smeta, pa će možda biti zarada manja, možda i dobit po poslovanju biti manja, ali ćete i vi i Grad i svi mi biti čiste savjesti da nismo doveli u rizik živote i nas i naše djece. Ovdje govorimo o rizicima. Svaka investicija je povezana sa rizicima, naravno u idealnim okolnostima ne bi ni s Agrokorom bilo ovo što se desilo, ali uvijek se gleda, odgovorno, kada se mjeri, bankarski sustav, bilo koji sustav koji radi s investicijama, mjeri te rizike pa bih ja volio vidjeti, vrlo lako se da izračunati rizici te asfaltne baze i te investicije na toj poziciji. Siguran sam da bi ti podaci odmah eliminirali to sa te lokacije. Nema Grad samo ovdje problema, sjetimo se pred koju godinu da je Grad isto tako imao problema sa energanom kod Čiča da imamo opet i to će nas sada pratiti sa našim bazenčićem, ovdje u centru Grada, u slijepom crijevu, zašto nam se to stalno dešava? Ljudi, dešava se zbog toga, jer nikako da definiramo Strategiju razvoja i prema tome Urbanistički plan uređenja koji će sve staviti na svoje mjesto. Koji će napraviti stručnjaci koji će napraviti i struka i politika. Postaviti će si neke ciljeve i onda će kroz taj strateški plan i kroz Urbanistički plan uređenja to definirati. Mi se ovako, imam stalno osjećaj, da se mi vozimo zaista, svi mi u Velikoj Gorici, kao u fliperu da se odbijamo od rubova, ne znamo kuda idemo, ne znamo kuda će nas dovesti, po situaciji, po investitoru koji se ovdje pojavi, koji kaže da ima nešto interesantno, mi uletimo u takve priče i onda si polomimo noge. Za kraj, ja plediram na sve. Donosimo ovdje zaista jednu bitnu odluku. Budimo protiv asfaltne baze na ovom mjestu. Razgovarajmo sa Strabagom. Strabag je velika firma, velika i jaka europska firma kojoj nisu potrebni ovakvi problemi. Siguran sam da bi u jednom otvorenom razgovoru s njima, da se pokuša iznaći drugo rješenje, druga lokacija da bi imali adekvatnog sugovornika s druge strane i u duhu i u dobrobiti i Grada, a i same firme. Isto tako na kolege iz HDZ-a, ovu odluku sada i ovo glasovanje imate jednom u životu. Nemojte ono što je doktor govorio da se i na vašoj djeci i na nekome od vaših bližih da se dese ovi problemi koji se ovdje mogu desiti. Plediram i apeliram, glasujte po svojoj savjesti i nemojte dozvoliti da imamo asfaltnu bazu na tome mjestu.“

Darko Bekić: „Moram priznati da mi je ovo zanimljivo slušati. Sada su od jednom svi, pogotovo iz oporbenih redova veliki stručnjaci za zaštitu, za ekologiju, za industrijsku zaštitu od zagađenja itd. Sve što ste napravili, vi se sada tu bezveze nabacujete, to su činjenice, što mi možemo sada, možemo slušati i ništa. Mogli ste se bolje pripremiti pa da to ispadne vjerodostojnije, odnosno da ima i nekakvu, pa ajmo reći i pravnu težinu. Mogli ste se malo informirati. Na stranicama Ministarstva zaštite okoliša, odnosno samo to Ministarstvo ima jedan popis, odnosno daje dozvole za ljude koji ili firme koji rade recenzije studija na okoliš i

to nekako i ima nekakvog smisla, da ti ljudi nešto i kažu o tome, a ne da se mi ovako nabacujemo, svako može svašta reći, za ništa ne snosi odgovornost. Ovako ste se mogli potrudjeti i dovesti nekoga tko će to sa stručnije strane i malo većeg utjecaja imati, ali ne, vi se sada pouzdate u doktora Uršića koji je umirovljeni profesor.

Predsjednik: „Kolega Bekić molim vas, držite se replike i bez teških riječi.

Darko Bekić: „Druga stvar, kaže se da Grad nema Strategije, sada ispada da se u građevinskoj zoni na poljoprivrednom zemljištu gradi asfaltna baza. Ljudi, tamo od početka osamdesetih godina je industrijska zona. Više od 20 godina je bila tamo Industrogradnja, napravila je kolaps od okoliša. Da je bilo volje moglo se to promijeniti, bilo je niz prilika da se to promjeni, ali nikome to nije bilo u interesu.“

Predsjednik: „Još jednom, apeliram na sve prvo da poštuju vrijeme, da poštuju instituciju replike.“

Zvonimir Stjepić: „Kolega Šembera slažem se s vama, samo bih se nadovezao, vi se pitate zašto nema planova izgradnje i gradnje u Velikoj Gorici, to je zato jer se onda prostor za malverzacije i za muljanja prilikom izgradnje ovakvih objekata.

Željko Stanilović: „Mi smo na našoj strani, koja nema veliku povijesnu trajnost, raspravljajući o ovome problemu došli do par stvari koje bi bilo dobro ovdje kazati. Ne bih ulazio u argumentaciju jedne i druge strane, ona je takva kakva je i svako se drži svoje strane. Međutim, s našeg političkog kursa, imamo slijedeće; pozdravljamo što se tema asfaltne baze vrlo brzo stavlja na dnevni red da se sagledaju svi problemi građana Donje Lomnice. Drugo, smatramo da izgradnja baze nije dobro iskomunicirana sa građanima donje Lomnice i ostalih naselja, tako da je upravo došlo do ovog, što bi po domaći rekli kuršluzi. Treće, cijela stvar je započela već davno prije pri izradi prostornih planova i izdavanja lokacijskih dozvola i svih ostalih popratnih sadržaja kada se to moglo zaustaviti na jedan primjeren način. Četvrto, ako netko ima saznanja o nekakvim nezakonitostima u procesu ishoda građevinskih dozvola i ostalih suglasnosti, mislim da bi ta svoja saznanja trebali podijeliti sa Državnim odvjetništvom, odnosno sa nadležnim tijelima da se ne barata paušalno da netko nešto skriva, da je netko nešto krivotvorio i da je krivo prezentirano. Paušalno negiranje Studije utjecaja na okoliš je neprihvatljivo sa stanovišta poštivanja procedure pri donošenju građevinske dozvole i samoj podjeli nadležnosti u samom tom postupku. I na kraju, nismo za ovakav način iskazivanja neslaganja od strane Inicijative ili nekoga drugoga, nije bitno koga, gdje se previše omalovažavalo, vulgarno izražavalo, i čak dolazilo i do osobnih napada na pojedine zaposlenike Grada, odnosno dužnosnike.“

Mario Zdelar: „Replicirao bih kolegi da nije dobro iskomunicirano. Ne mislim da nije dobar izkomunicirano, mislim da su građani prevareni, jer im je u nekoliko navrata, kada pogledate tijek svega, komunicirano i govoreno da to se neće dozvoliti i da to neće biti izgrađeno. To je za mene, jedno pričam, drugo sam radio. Ako sam znao cijelo vrijeme, znači da sam lagao bjesomučno ljudima u oči. to su činjenice. Uz put, pripremili se ili ne pripremili, da mo se pripremili toliko smo se pripremili da znamo da nije ova asfaltna baza građena na onom dijelu gdje je prije bila Industrogradnja, nego na bivšim poljima od ljudi, to je prije bila tampon zona koja baš iz toga razloga da ne bude skroz do parcela građana. Hvala.“

Pero Josipović: „Naravno da je dobro da je ova tema potaknuta i ja se zahvaljujem predsjedniku što ju je uvrstio u ovu tematsku sjednicu, iako je ona, istina i Bog, došla malo i kasno. Žalostan sam danas i tužan, i ljut i ogorčen i ne znam kako vi vam opisao. Osjećam se, plahutam onako u sebi. Zašto? Zašto mi danas uopće moramo o ovome raspravljati? Zašto

smo se mi uopće morali danas ovdje naći? tu nam je gradonačelnik u svome izlaganju ispričao i dao nam lekciju o transparentnosti, a koja je zapravo jedna od najvećih uzroka zašto smo mi danas ovdje. Podsjetiti ću vas, u prošlom mandatu Gradskog vijeća i osobno s ove govornice sam pozivao gradonačelnika, neka me demantira, kada je još bila priča o komunalnom centru, kada se krilo sve informacije ko zmija noge. pozivao sam Gradsku upravu i gradonačelnika u dobroj namjeri, ma nemojte dovoditi sve nas u ovakvu situaciju, dajte da znamo što se događa sa projektima, posebno sa velikim kapitalnim projektima. Kako kaže jedan moj prijatelj, čovjek i magare su pametniji. Ako smo si mi umislili da smo mi najpametniji ili da je netko od nas najpametniji, teško li ga nama onda. Ovdje se neću osvrutati na stručne analize. Gospodina Uršića pažljivo sam slušao i na studiju je već puno rečeno, kao laik, kao strojar, znam kolika je opasnost od asfalta. To znaju najbolje radnici koji rade s asfaltom. Pogledajte analize koliko dugo žive? Koliko uživaju u svojoj mirovini? Dakle, teza o transparentnosti, pogledajte, mi smo danas dobili sve dokumente na uvid, pa nevjerojatno, od strane naše Gradske uprave, a od 2010. nitko ne zna ništa, pa ni gradski vijećnici. Možda vladajući kolege vi znate, ja to ne znam, vi to najbolje znate da li vi znadete, ali oporbeni gradski vijećnici nemaju informaciju ni o čemu što se događa u ovome Gradu i zato se događa asfaltna baza donja Lomnica i zato smo mi nažalost tu. bolje bi bilo da smo svi sa svojim obiteljima i sa svojom dječicom. kada smo već kod dječice, gospodine Kuzmanić, uvaženi, vas sam pozorno slušao i vi ste u jednom trenutku rekli u svojem izlaganju „nekakva djeca“, pa da li su vama djeca zaista nekakva djeca? Tako ste rekli, ne prozivam vas, samo vas podsjećam što ste rekli. Imali smo primjer Bioenergane, mislio sam da smo tada naučili nešto iz toga slučaja, ali nismo. Počela je priča sa komunalnim centrom, gdje smo ovdje provocirali gradonačelnika i vladajuće da nam daju osnovne informacije oko gradnje komunalnog centra i potaknuli tu raspravu. Danas imamo asfaltnu bazu. Vjerujem da ste svi svjesni pred sobom, pred ogledalom, da smo svi svjesni i ja s vama, pred svojom djecom, pred budućim naraštajima, ma da se tamo gradi tvornica baklave, nije u redu da je gospodinu Smolkoviću na terasi, a kamoli asfaltna baza. Da li je asfaltna baza mogla biti kilometar dva dalje, je. Razumijem da investitori traže da prođu što bolje u svojim investicijama. treba im infrastruktura, treba im plin, treba im struja, treba im svašta i tu treba biti dobra i otvorena suradnja Gradske uprave i investitora. Grad može postaviti uvjete i osigurati uvjete investitoru, ali ta asfaltna baza je mogla biti i 2 km dalje od te lokacije, Turopolje je široko, ima šodera gdje god hoćete. Pozivam vas kolegice i kolege, razmislite dobro, propitajte svoju savjest i glasajte po svojoj savjesti da li zaista treba asfaltnu bazu izmjestiti sa te lokacije kilometar dva dalje. Napraviti nagodbu koliko će to koštati. Koštat će, sigurno će koštati, ali netko je i odgovoran što je došlo do ovoga. Osim toga u ovome Gradu smo već toliko novaca raztrajbali pa možemo i još nešto. Pravi dogovor u trokutu strabag-Grad-Država-Ministarstva da se nađe neka nagodba i da se nađe rješenje za izmještanje asfaltne baze.“

Predsjednik: „Nisam odvjetnik gospodina Kuzmanića, ali sam htio napomenuti da sam i ja pozorno slušao cijelo vrijeme njegovo izlaganje, ne sjećam se i nisam čuo takvu formulaciju.“

Zvonimir Stjepić: „Replicirao bih, slažem se sa kolegom Josipovićem, što se te dokumentacije tiče, ja sam 8.11. zatražio neke podatke, na žalost dobio sam ih jučer. Da li je to slučajno ili nije, ne znam, to je na vama da prosudite. Ova priča da se gradnja zaustavila zbog negodovanja stanovništva, mislim da baš ne drži vodu jer su u to vrijeme bili izbori i bila je to opasna tema za vladajuće. Da ponovim, gospodine Barišiću vi ste rekli 2010. da izgradnja asfaltne baze ovisi isključivo o volji mještana Donje Lomnice. Danas vidimo da ste lagali, danas vidimo da ste prevarili i vlastite birače koji su tamo glasali za vas. Lomničani su prikupili 837 potpisa u Lomnici protiv asfaltne baze, ove godine su prikupili još 7000 potpisa također protiv asfaltne baze. Volja mještana je bila protiv te tvornice i vi ste to ignorirali. Od 2010. do danas imali ste više nego dovoljno vremena da poduzmete neke mjere da se ta

tvornica zaustavi i da se nađe neko adekvatno rješenje i da se izpoštuje volja mještana, međutim vi to niste napravili. Razlog zbog kojeg ja ne znam, ali znam da takav način odnosa prema građanima je neprihvatljiv. Ne znam da li ste svjesni da se ovdje radi o situaciji koja će promijeniti način života ovih ljudi iz Donje Lomnice. Da će ovi ljudi isključivo zbog vas i vaših dizača ruku sljedećih 40 godina trpiti smrad, buku i strah od dobivanja razno raznih bolesti, i strahovati će za svoju djecu. Grad Velika Gorica je prijatelj djece pa me zanima kakva je to ljubav i prijateljstvo prema djeci kada se tvornica asfalta iz koje se šire kancerogene tvari, gradi u istom krugu od 2 km u kojem se nalaze 3 dječja vrtića, i nekoliko osnovnih škola. Na projekt Eko regija Velika Gorica je potrošen silan novac, a kakva smo mi ekološka regija kada se tvornica asfalta gradi na vodocrpilištu. Odnos gradske vlasti i građana treba biti kao odnos odvjetnika i klijenta. Znači klijent plati odvjetnika da ga brani i odvjetnik ga brani, a ne da klijet plati odvjetnika i onda se još sam mora braniti. Tako i građani plaćaju gradske vlasti da rade u njihovom interesu, a ne u interesu razno raznih mutnih kompanija i korporacija. Ovaj slučaj je jedan školski primjer kako upravljate našim Gradom da ne nabrajam dalje probleme Grada, prometnice, problemi sa grijanjem itd. Vi upravljate ovim Gradom kao jedan diktator, moglo bi se reći, koji nikome nije dužan na ništa odgovoriti.

Predsjednik: „Kolega Stjepiću molim vas da se suzdržite od teških riječi.“

Zvonim Stjepić: „Pardon. Koji nije nikome ništa odgovoriti, i stoga i svake odgovornosti. Zato imam pitanje za vas da li osjećate trunku odgovornosti za sve navedeno i da li mislite da niste odgovorni za 40 godina agonije koju će proživljavati Lomničani, ukoliko se ova tvornica izgradi do kraja i počne sa proizvodnjom? Isto pitanje mogu postaviti vašim vijećnicima, da li mislite da nećete biti ni najmanje odgovorni, ako ne daj Bože neko dijete ili odrasli oboli od tumora baš zbog te asfaltne baze. Vi ovog čovjeka podržavate i na vama je jednaka odgovornost kao i na njemu. Također znam da neki od vas žive blizu te Asfaltne baze pa vas pitam, mislim da kolega Ačkar, da li ste sigurni od te tvornice? Ovim putem tražim političku odgovornost, moralnu i ljudsku odgovornost od vas gradonačelnice i od vaših vijećnika i odgovornih iz upravnih odjela, odgovornih iz ministarstava i svih koji su pridonijeli ovome kršenju temeljnih ljudskih prava kao pravo na čisti okoliš i zdrav život. Te tražim da odstupe od svojih dužnosti za koju su ovim postupcima dokazali da nisu spremni ni sposobni obnašati ih. Hvala.“

Pero Josipović: „Kolega Stjepić, vjerojatno mi svi u ovoj dvorani znamo da su urbanistički planovi uređenja zapravo najvažniji za definiranje cijelog okvira i Strategije razvoja koju je spomenuo i gospodin Šembera. Koliko smo ih donijeli, imamo one koji su doneseni još do 2009. Dakle, priča o zaustavljanju radova sa Strabagom to morate zaista biti, neću reći politički profiter, kako je gradonačelnik nazvao ove koji su se tobože profilirali u izborima, ali morate zaista biti faca da možete zaustaviti izvođenje radova u jeku predizborne kampanje, onda se čovjek pita ajde budi faca pa zaustavi i sada kada je izborna kampanja prošla. Još se nas uvjerava, kako je tu sve čisto. Ne želim ovdje iznositi neke špekulacije, ali imam pravo sumnjati kao Gradski vijećnik u pozadinu zaustavljanja radova pred izbore. Drugo, onečišćenje, sada mi je palo napamet nešto što možda to čak nitko nije niti spomenuo, dakle kancerogene čestice koje odlaze i u zrak, one idu u jezero, jezero se puni i tu leži opasnost. Hvala.“

Jurica Mihalj: „Kolegi Stjepiću sam se javio za repliku, ali ide to i mnoge druge do sada, molim vas sve, mi smo Gradski vijećnici, dajte malo odgovornosti za ono što kažete. Tražite od drugih odgovornost, pozivate gradonačelnika, studije, pozivate sve, a sami se ne pridržavamo toga. Razmislite malo što sve govorite s ove govornice. Druga stvar, više ne znam tko je ovdje stručan. Jesu li to kolega Zdelar, kolega Stjepić, gospodin Josipović, tko su

stručnjaci? Netko je tu Studiju napisao, netko je tu Studiju odobrio. Slušao sam gospodina Uršića, on je jedan od rijetkih koji može reći da je stručan u nečemu, nije ovlašten, ali poštujem to. Proučavamo sam gospodina, on je aktivist, poštujem to, ali svi ostali spominjete kancerogene tvari, o utjecajima itd, jeste li se potrudili saznati koji su to stvari prema europskim ili svjetskoj zdravstvenoj organizaciji ili prema Europskoj organizaciji za zaštitu okoliša, koje su to stvari koje najviše onečišćuju naš okoliš? Kaže sada gospodin Josipović „ne bi špekulirao, ali stvari padaju u jezero pa iz jezera“ pa to su sve špekulacije. Dajte malo da se držimo stvari. Postoje ljudi, pa onda Studija ne valja, onda ljudi iz Povjerenstva koji su u Ministarstvu oni isto ne znaju, gospodin Ružinski ili tko je već o tome pisao, oni svi drugi, svi ne znaju, ali vi svi znate. Ja bih da se držimo stvari, zakona, onoga što se radi, što je netko stručan za to. Neću ulaziti u te stvari. Ne mogu, evo držim se ovoga što smo dobili i isto tako što traži se od vas odgovornost, kao što vi pozivate gradonačelnika i vijećnike, kancerogene tvari pa vi ste danas udahnuli, znate koliko kancerogenih tvari? Koliko ste ih konzumirali vi i vaša djeca itd.“

Karmen Rak: „Moram se složiti sa kolegom Stjepićem. Što očekivati od gradske vlasti koja tri mjeseca ne odgovara na vijećnička pitanja? Svatko od nas je došao ovdje s nekim razlogom. Jedni da pokušaju pomoći stanovnicima Donje Lomnice, a drugi da se opravdaju kako je zapravo sve u najboljem redu. Ovdje treba raščistiti neke stvari i dobiti odgovore na pitanja. Kada sam slušala gospodina Kuzmanića dobila sam dojam da su na kraju Lomničani veći zagađivači od same asfaltne baze. Onda je očito najbolje da preselimo Lomnicu na neko drugo mjesto, a asfaltna baza neka ostane tamo. Zatim, htjela bih reći tko je ovdje zakazao. Zakazali su oni koji su trebali braniti i čuvati ove ljude i njihove obitelji, oni koji su trebali raditi u najvećem interesu baš tih ljudi koji su ih ovdje izabrali, a oni su pokleknuli pred stranim kapitalom i investitorima i odlučili u njihovu korist. Smatram da se ovdje definitivno radi o sprezi politike i interesnih lobija, jer zdravi razum ovo ne može objasniti. Zašto? zato što da nije tako već bi se odavno pomoglo ovim ljudima. Stalno se priča kako se nitko nije bunio, kolega Bekić je stalno govorio, ti ljudi ništa nisu cijelo vrijeme radili. Zašto se nije poslušao glas 837 ljudi koji su 2010. potpisali peticiju da ne žele. kako drugačije objasniti, rekli su da ne žele. To upravo to i znači, a sam gradonačelnik im je onda obećavao kako do same gradnje neće niti doći. Zašto 2010. nije održana ovakva tematska sjednica na temu izgradnje asfaltne baze? Potpisi su se očito izgubili i dobilo se na vremenu i evo nas sada 7 godina kasnije, već gotovom bazom, sa svim dozvolama i blagoslovom naše vlasti. Tko pita ljude? Nitko! Oni će samo snositi posljedice nečije odluke kao što ćete ih snositi i vi svi zajedno sa mnom i svi ljudi koji žive u okolici Lomnice, ali najviše i najteže sami Lomničani. Kako je moguće da su napravljeni takvi propusti u Studiji i Povjerenstvo koje izabrano od strane Ministarstva zaštite okoliša ne reagira na njih, već donosi niz mjera da to sve malo ljepše izgleda i da baš ne ispada da se ničega ne trebaju držati. Zar svi ti stručnjaci mogu čiste savjesti osuditi ove ljude na život u takvom okruženju. Voljela bih pitati kojeg od tih stručnjaka neka zamjeni kuće sa gospodinom Smolkovićem, prvim susjedom asfaltne baze, kojemu je asfaltna baza udaljena 10 metara od kuće. Neka upiše svoju djecu u Eko vrtić u Donjoj Lomnici, koji je sve samo ne eko, jer i sada je već Lomnica zagađena. Godinama su tu ljudi trovani avionima iz Zračne luke, izloženi buci tih istih aviona, godinama su imali Industrogradnju u svojem susjedstvu i nikome ništa, pa sada im treba još dovesti jer očito im nije dovoljno, prema gospodinu Stjepanu Dehinu, stalnom sudskom stručnjaku za zrakoplovne nesreće, stanovnici Lomnice su stalno izloženi velikoj razini buke, znači više od propisane, između 65 i 75 decibela, a kod vojnih i 120, s dnevnim preletom od 130-160 preleta aviona. Promet u zračnoj luci se svakodnevno povećava, a s time i razina onečišćenja i buke, a od 2010. mještani Lomnice nisu bili informirani o jačini buke. Zašto? Baš pogodno, u vrijeme kada je donošena Studija, jer bi se pokazalo da dodatna buka nije dozvoljena te da su već sada prekoračene dozvoljene razine. Po mjerenju kakvoće zraka u prošloj godini, zrak u

Velikoj Gorici je bio druge kategorije, znači već je sada onečišćen, a mi umjesto da radimo na tome da poboljšamo kvalitetu zraka i živote naših građana, mi još dodatno idemo zagaditi. Zašto? Zbog privatnih interesa! Iz Studije je izbačen utjecaj buke na okoliš, jer zatražena mjerenja nisu dostavljena pa se pretpostavilo da nisu relevantna za ovu Studiju. Sve ono što nije išlo na ruku investitoru i naručenoj Studiji nije relevantno. Svi prigovori ljudi kod javne rasprave su odbačeni kao neosnovani, a što je radio naš gradonačelnik, uvjeravao je ljude kako do svega toga neće doći, jer će on to spriječiti. Zašto niste na vrijeme ponudili drugo rješenje kao na primjer zamjensko zemljište gdje je takvom postrojenju i mjesto u industrijskoj zoni. Iz zemlje iz koje dolazi investitor, Austrije, ima mnogo tih asfaltnih baza. Evo i gospodin direktor nam je pokazao, ali ja sam isto tako vidjela, postoji i Ustav RH koji jamči našim ljudima nekakva prava. Kako ćete sada objasniti ovim ljudima da ste propustili sve prilike da im pomognete dok ste držali sve karte u svojim rukama ili je sve zapravo ovako i s ovim scenarijem bilo isplanirano od samog početka?“

Lucijan Maslač: „Neću politizirati, jer vidim, od ove sjednice sam očekivao da će ona prije svega biti stručna, tu sam malo razočaran, a to sam osobno sinoć rekao i gradonačelniku i zamjeniku Ačkaru, jer sam tu očekivao i ljude, ne na papiru dopisom iz Ministarstava, nego i osobno da će ministar nekoga ovlastiti i Ministar zaštite okoliša i Ministar graditeljstva i Hrvatske vode, međutim tako je kako je, otišli smo preširoko u politikanstvo. Ono što sam htio reći u ime pravaške koalicije Hrvatske stranke prava i Hrvatske čiste stranke prava od četvrtog mjeseca ove godine, kada smo postali svjesni problema, cijelo vrijeme, pa tako i danas dajemo podršku Lomničanima, dajemo podršku i smatramo svima nama skupa jer je to problem svih nas i kao i tada, tako i danas i dalje smo protiv te asfaltno baze, međutim tu svoju podršku pokazivali smo na svim skupovima na kojima smo bili pozvani od strane građana Lomnice, na svakom do sada koji je bio održan i smatramo to odgovornim. Međutim, očito kako kaže to gospodin direktor Kuzmanić, a i drugi akteri ovdje, a i dopisi iz Ministarstva, očito smo pred zidom što se tiče pravila, procedure i zakona, odnosno iskorištene su, tj. prošli su svi rokovi, i sada se nalazimo u jednoj situaciji kada eventualno kao Grad možemo nastupiti na način i tražiti ili od izvršne vlasti ili svi skupa zajedno da ono što, mislim da to Studija na okoliš je predvidjela, da Strabag vrši određena mjerenja u određenom periodu vremena, činim mi, odnosno da to čini gradonačelnik i gradska uprava na način da ukoliko ona i najmanje u nekom trenutku počnu odstupati od predviđenih i dozvoljenih i zakonom propisanih mjera, da se toga trenutka obustavi rad asfaltno baze i apsolutno istog trena penaliziraju oni koji su odgovorni za to. To će biti jedan od naših prijedloga za završni zaključak ove rasprave.“

Mario Zdelar: „Slažem se sa kolegom Maslačem koji je rekao da je razočaran malo sa stručnim sugovornicima. Ja nisam razočaran sa profesorom Uršićem, ali obzirom na zadnje Gradsko vijeće kada je jedan od razloga odbijanja stavljanja točke na dnevni red da se razgovara o ovome problemu od strane vladajućih bilo da žele osigurati stručne ljude iz Ministarstva zaštite okoliša i Ministarstva gospodarstva, puno svega je tu nabrojano, očigledno, ne znam što je poduzeto, vidio sam tu neki kratki od dvije rečenice Molim vas, a u jednoj rečenici Ne možemo. Mene zanimaju druge stvari, gospodin gradonačelnik je između ostaloga i član Odbora za zaštitu okoliša, da li je možda i tamo pokušao tu stvar potegnuti, pitati ili na neki način on osigurati sugovornika jel mi koliko znam smo mogli, bio je dogovor samo jednog čovjeka dovesti ovdje da priča o tome, čak smo ograničeni u minutama pa nam se to mjeri. Šteta je da se to mjeri u minutama dvije, jer ovo je prevažna stvar da bi se mjerilo minutama dvije. Hvala.“

Lucijan Maslač: „Samo kratko kolegi Zdelaru, zaista nisam mislio tu na profesora Uršića, njega sam slušao na nekoliko skupova u Lomnici po pitanju ove teme, tako da nije bila

namjera, ali sam očekivao jednostavno i neki, second opinion, drugo mišljenje i sa vaše strane i sa strane nas vladajućih, međutim tu smo malo zakinuti s obje strane.“

Štefa Bakota: „Ovdje neću govoriti tko je kriv. Vjerujem da se to već dobro zna, niti o posljedicama što će ih donijeti izgradnja asfaltne baze. Teško da bih ja mogla dodati nešto novo što već nije ponovljeno i na skupovima i na tribinama, pa i ovdje u gradskoj vijećnici. Na tribini u Donjoj Lomnici, gdje smo bili lijepo primljeni i zahvaljujem se domaćinima, zamoljeni smo za pomoć. Zato se ja obraćam vama Gradskim vijećnicima koji niste bili na tribini, a još ste u nedoumici i niste se opredijelili čiju ćete stranu zastupati da se pokušate zamisliti na mjestu tih ljudi, tih stanovnika, naročito gospodina Smolkovića i njegove obitelji kako će se oni osjećati, kako će provoditi ljeta kada će se ispred njihove kuće u dvorištu najviše osjećati miris asfalta, kada će po ulici brujati kamioni, ogromni, ja sam danas čula da će ih biti stotinjak, to će biti strašno. Kažu, neće prolaziti tamo, ali u blizini će se sigurno čuti buka svega toga. Kako će njima biti kada će oni u ljeto htjeti izaći van i udahnuti malo svježeg zraka. Vjerujem da ga neće biti. Samo se pokušajte zamisliti u takvim situacijama. Moglo bi se i više nabrajati, ali mislim da nema smisla, jer nikakva radnja u blizini asfaltnih baza se ne može nazvati ugodnom. Nemojte okrenuti glavu na drugu stranu kao da se to vas ne tiče. Tiče se svih nas. Svi ćemo jednog dana snositi posljedice toga, možda ne mi, možda ne ja, ja već imam dosta godina, ali moja djeca. Moja djeca će isto, naročito unuci, piti tu vodu o kojoj svi govorimo da će se možda zagaditi. Prisjetite se trenutaka kada ste možda učinili nešto i okrenuli glavu od nekog problema, a to smo svi učinili, barem jednom u životu, kakav je to bio osjećaj? Bio je jadan, jer nismo pružili podršku kada smo trebali, a poslije je bilo kasno i nismo mogli vratiti vrijeme. Poštovani vijećnici, molim vas, nemojte danas okrenuti glavu, pružite ruku našim prijateljima u nevolji. Oni su u ovom slučaju u manjini, mi smo svi u nekom trenutku u manjini, trebali smo pomoć, oni ju trebaju sada. Zadatak vijećnika je da zaštitimo manjinu pa vas molim da to učinimo danas. Toliko od mene, onako od srca.“

Mario Šipušić: „Pomno sam slušao sve one koji su bili u uvodnom izlaganju i još pomnije sve one koji su sudjelovali u raspravi. Mogu konstatirati da je ovdje na sjednici izneseno puno činjenica, puno točnih stvari, ali isto tako i puno bedastoća. Neću niti jednu stranu, jer niti ne vidim dvije strane u ovoj priči, braniti je i pomagati joj, nego se isključivo služim činjenicama. Na jednoj strani imamo Grad Veliku Goricu i njegove interese, uključujući tu prvenstveno i naše sugrađane, u ovom slučaju se tu radi o sugrađanima iz Donje Lomnice, Gradića i okolnih naselja i imamo situaciju koju imamo, a to je da tvrtka zainteresirana za izgradnju, a već je i gradi, asfaltne baze i ostalih postrojenja, ima legalnu građevinsku dozvolu, dokument, akt, pravomoćan, protiv koje ne znači da se ne može boriti, ali treba vidjeti na koji način i da li je to uopće moguće. Nisam za neke populističke izjave ovdje, nisam za dobivanje nikakvih političkih poena niti mi trebaju neke patetične rečenice, ali bih vas zamolio sve zajedno, i kolege iz pozicije i kolege iz opozicije, da prilikom formuliranja eventualnog zaključka sa današnje sjednice ne pretvorimo Gradsko vijeće u Vrhovni sud koji treba odlučivati, prosuđivati i osuditi ili ne osuditi određenu, u ovom slučaju i pravnu stvar. prema tome, budimo ono što jesmo. Mi smo danas došli saslušati informacije, jer se to od svih nas tražilo, o stanju izgradnje asfaltne baze u Donjoj Lomnici, uključujući i akte, uključujući i detalje koji mnogi od nas nismo znali, i ovo je fantastično mjesto da to saznamo. I ja želim, iskreno želim, što se ova sjednica nije dogodila možda prije nekoliko godina. Možda bi imali lakši posao, možda bi imali lakšu odluku, ali nemojte očekivati da se sada dijelimo ovdje na dvije strane kad svi znamo da u duši smo na jednoj. I ne treba nam patetika, nego razborito donošenje odluke. Što sada, eventualno, možemo u ovoj situaciji napraviti da donekle ili u potpunosti ili djelomično ublažimo sve ovo što se dogodilo. Ne vidim, mogao bih sada reći hajmo napast bilo koga, slučajno se radi o Strabagu, idemo tamo s našim bagerima iz VG

Komunalca, idemo to sve razrušiti, pa ćemo se probati negdje na cesti dogovoriti kako dalje. Ne možemo se tako razgovarati, makar bi to mnogi htjeli čuti, ali moramo vidjeti na koji način, ipak smo mi ovdje službene osobe, mi smo ovdje predstavnici naših sugrađana, odgovorno vidjeti, ne smijemo nikoga danas prevariti, ne smijemo ga staviti u bilo kakvu zabludu. Jednostavno moramo vidjeti što realno možemo učiniti. Nemojte, da na kraju ove sjednice budemo dovedeni u situaciju da presuđujemo, jer mi za to nismo ovdje.“

Pero Josipović: „U velikom dijelu vašeg izlaganja, kolega Šipušić, ja se s vama slažem. Međutim, mi smo, kao predstavnici svojih građana, ovdje dovedeni pred svršen čin. to vam je valjda jasno. Upravo zato što se sedam godina, od 2010. tajilo sve. Činjenica je, ja osobno i to neki ovdje i znaju, dakle, koji sjede ovdje, da sam ja osobno vrlo često ukazivao na pravovaljanost građevinske dozvole, a toga se najbolje sjeća gradonačelnik kada sam ga na pretprošnoj sjednici Gradskog vijeća, ovdje, na aktualnom satu postavio pitanje, da li je građevinska dozvola ovjerena kao pravovaljana? Vjerujem da svi znamo što znači pravovaljanost građevinske dozvole? Dakle, u smislu da mi predložimo neke zaključke u kojima će asfaltna baza ostati tamo gdje je mi nismo pomogli ni sebi niti Lomničanima. Ponoviti ću ono što sam u svojoj diskusiji rekao i kazao i pozvao sam, dakle, sve strane koje su uključene u ovaj problem, da sjednu zajedno i da probaju naći adekvatno rješenje da se asfaltna baza izmjesti. Dakle, nagodbom! Nismo mi Vrhovni sud, svi smo mi toga svjesni, i nikome ovdje ne sudimo, niti imamo pravo suditi, ali imamo pravo propitivat, imamo pravo upozoravat i imamo pravo nešto i predlagat, tražit i zahtijevat, a to je sve transparentno upravljanje Gradom. Da je njega postojalo, do ovoga ne bi niti došlo. To i vi vjerojatno znate. Toliko od mene.“

Damir Šimunić: „Kratko, samo da se na neki način, nisam se htio javljati za replike pojedinim sudionicima u raspravi, pa ću to sublimirati na način, dakle, predlagatelj današnje sjednice nije predložio sjednicu da bi tražio i propitkivao nečiju odgovornost. Odgovornost je velika, svih sudionika u lancu i nama to nije cilj. Nama cilj nije bio danas provesti stručnu raspravu, stručna rasprava se ne provodi na Gradskom vijeću kolege koji ste govorili kako sjednica nije pripremljena materijalima i stručnjacima. Stručna rasprava se vodi na jednim drugim mjestima i na neki drugi način i oblicima. Mi smo ovdje kao predstavničko tijelo u Gradu Velikoj Gorici dužni i obavezni stati uz bok našim sugrađanima. To je naša zadaća, zato su nas birali. Žao mi je, ovo je politika! Mi smo političko tijelo. Dakle, nemamo namjeru podilaziti floskulama da tematska sjednica nije stručno pripremljena i da želimo propitkivati nečiju odgovornost. Danas na ovoj sjednici, najmanje je odgovoran Gradonačelnik Velike Gorice, najmanje, i mene osobno njegova odgovornost uopće ne zanima. Odgovorni smo i mi vijećnici svi koji smo bili 2010, odgovorne su sve državne institucije, među najodgovornijima je Strabag koji je išao u sred sela graditi ovako nešto, ali mi ćemo danas predložiti određene zaključke, vidjet ćemo da li će ti zaključci dobiti podršku, ali prije svega nam je u interesu zdravlje naših sugrađana, zaštita naše vode. Bez obzira što je direktor Strabaga govorio i prosipao nam med i mlijeko, kao što je, čini mi se rekao kolega Šembera, bilo bi dobro svima nama imati jedno takvo postrojenje pod balkonom, jer to je milina, ali nećemo se dati navući na to. Ovo je ekološka bomba za naš Grad, ne samo za Donju Lomnicu. Prema tome, još jednom želim napomenuti, mi predlagatelji ove današnje tematske sjednice, predložiti ćemo vam zaključke. Na početku sam zamolio da pokušamo doći do toga konsenzusom, biti će mi drago ako se to i ostvari. Tvrtku Strabag molim za razumijevanje i da razumiju emocije svih nas ovdje, pogotovo mještana Donje Lomnice. Moguće je da će tvrtka Strabag ukoliko ustraje u svome naumu imati cijelo vrijeme problema sa mještanima. To tvrtki Stabag ne treba, to je renomirana europska tvrtka koja ovaj problem može riješiti malim prstom, a Grad može kompenzirati pa dati zemljište na kojem će tvrtka napraviti asfaltnu bazu, ali ne usred sela. Mi bi vijećnici sigurno bili za to da Grad da zemljište tvrtki Strabag da napravi asfaltnu bazu

udaljeno od naseljenih mjesta i vodozaštitnog područja. Gospodo, nismo željeli i ne želimo politizirati cijelu ovu priču. Ona nije od jučer, nekoliko govornika je reklo da je ova sjednica trebala doći daleko ranije, da slažemo se. Tadašnji predsjednik Gradskog vijeća 2010. nije sazvao sjednicu iako mu je došao zahtjev na stol.“

Predsjednik: „Nemamo više prijavljenih vijećnika z raspravu. Zaključio bih raspravu i kao što smo na početku imali uvod, naši gosti su strpljivo slušali sve naše vijećnike, postoje i neka pitanja na koja trebaju odgovoriti i završno, prije nego odredim pauzu, kao što je to kolega Šimunić zatražio radi konfiguracije zaključaka da gosti koji su bili na sjednici, dakle predstavnik Inicijative, predstavnik Strabaga i mjesni odbor, predlagatelj i na kraju gradonačelnik, mogu još iznijeti odgovore na određena pitanja i svoje završne stavove. Zamolio bih gospodina Uršića. Molio bih da ne budemo predugi.“

Stanko Uršić: „Ovdje je štošta rečeno u području u kojem su ljudi koji su to govorili mudro mogli učiniti da to prešute. Međutim, idemo od jednog malog početka. Recimo, nekoliko puta je gospodin Kuzmanić spominjao kako bi voda mogla stradati. Jasno sam rekao da ne želim raspravu o toj temi, jer nema dovoljno znanstvenih uvida, ali ima itekako uvida koje su mogućnosti. Dakle, jedno je znanstveni uvid i rezultat izmjereni, a drugo je ono što mi znamo sa sigurnošću da postoji kao opasnost. Namjerno sam preskočio pitanje submikronskih čestica koje su najveća opasnost u ovoj cijeloj priči. Namjerno sam preskočio, kao što se vidi i pitanje ove Studije koju je citirao gospodin Kuzmanić, da je mene bilo strah to staviti, ne bi sigurno stavio to u javnost. To je jedna od tisuća studija, nije jako relevantna. Objasniti ću zbog čega, ali samo da se vratim na pitanje submikronskih čestica. One doista mogu pasti u jezero. Ne znam kakva je veza jezera sa izvorištem i tu za mene ta rasprava prestaje biti znanstvena, a pojavljuje se kao potencijalni znanstveni zadatak. Da netko kaže da ta opasnost, da tamo padnu kancerogene submikronske čestice ne postoji, to je bedastoča. Nadalje, postoji problem koji se zove metodologija. Gospodin Kuzmanić ima metodologiju obrane svoga posla, ja nemam takvu metodologiju. Ja imam metodologiju znanstvenika i mene ničiji interesi ne zanimaju, prije toga, to nažalost moram reći, čak ni interesi ove djece koju branim. Dakle, ako bi činjenice govorile drukčije ja ne bi polazio od toga. Dakle, ja polazim od toga što sam govorio i zastupao, od činjenica i to od onih činjenica koje su potpuno utvrđene i utvrdive i koje su neporecive. To je fundamentalno. Ne od onoga što se ovisi o procijeni. Kada je u pitanju procjena industrijska i politička, političke procjene se formiraju u zakonima o zaštiti okoliša i propisima i jasna je stvar svakome tko se s tim ponešto bavio, da je to stanoviti kompromis. Odmah ćete vrlo brzo vidjeti što znači riječ kompromis u tome i uvijek je kompromis. Prvo, navest ću primjer dioksinske krize 90tih u Sjedinjenim državama, cijela se Europa smijala Sjedinjenim državama jer tamo do 1990. je javna teza bila da su dioksini, dioksin konkretno, dakle najkancerogenija i najtoksičnija tvar koju je čovjek svojim rukama stvorio, da je kancerogena samo za životinje, da nije za ljude. Tu su tezu srušili znanstvenici. Još sedam godina je trebalo, točnije trebalo je 12 godina, ali 7 godina nakon što se više javno u Americi nije moglo to tvrditi, još 7 godina je trebalo čuvenoj Svjetskoj zdravstvenoj organizaciji da to prizna tek 2007. Za to vrijeme se ostatak svijeta smijao, ali gorko se smijao. Danas ne postoji valjda nitko na kugli zemaljskoj da bi se usudio reći da su dioksini samo kancerogeni za životinje, a da nisu za ljude, osim što se takvoj tezi može, ab initio kako se to kaže, smijati malo bolji pučkoškolac, jer se zna kako se toksičnost testira. Slučaj dva, azbest kada je pronađen bio je proglašen jednim od najvećih otkrića sa stajališta kvalitete materijala. To je bila istina. Fizikalna svojstva su mu savršena. Međutim, trebalo je svega nekoliko godina, a to je još 19. stoljeće, konac 19. stoljeća da se utvrdi da je opasan. Što dalje, to više. Zna li koliko je trajala borba da se završi ta priča? 120 godina! Danas još u Europi smrt od azbesta čeka 350 000 ljudi. Zbog takvih stvari postoji u europskom zakonodavstvu, a hrvatsko je to preuzelo stisnutih zuba, postoji nešto što se zove princip ili načelo opreza ili opreznosti.

Naći ćete apsolutno u svim direktivama koje se tiču okoliša u preambuli. U nas se masivno prave da to ne postoji. Najkraće, načelo opreznosti kaže da ako postoje jasni uvidi da je nešto opasno ne treba čekati konačne znanstvene dokaze da se ta opasnost i realizira da bi se neku stvar zaustavilo. Molim, izvolite čitati prvo principa opreznosti, drugo europske zakone. To kod nas ne znači ništa. Sama ta činjenica je morala zaustaviti svaku pomisao da se gradi asfaltna baza. Sama ta činjenica. Napokon, ovdje nisu kamioni niti spomenuti, u onom smislu u kojem će oni biti izvor emisija, ne buke, nego emisija svega onoga što iz vrućeg asfalta izlazi. Zna se da se u kamionima vozi vrući asfalt. Nadalje, iznijet ću još jedan primjer, relativno svjež od prije nekoliko godina. U Texasu se tuku ljudi, 50000 ljudi izađe, ne 800 kao ovdje i tuku se protiv Cemeksa, a Cemeks je jedna od najvećih korporacija cementnih, ima 8 tvornica u Texasu i imaju i kod nas tvornicu, nekoliko tvornica u Hrvatskoj, njihova je teza, ona polazi od znanstvenih istraživanja, ali interpretiranih onako kako to paše industriji. Ponavljam pitanje metodologije, moja metodologija je znanstvena i nije kako mi paše, nego striktno prema znanstvenoj istini, no Cemeks ima striktno prema interesima i to se radi uvijek, to je dioksinska afera koju sam upravo ispričao, to je azbest i tako dalje. Dakle, Cemeks je tvrdio da je njihova tvornica u Kaliforniji uredno troši otpatke kemijske u kojim ima kroma, jer da se krom ugrađuje u cement. Naći ćete u svojoj literaturi da je to tako, samo ima mala kvakica, ono što kažu Amerikanci, đavo je u detalju. Ne ugrađuje se sav! Što se dogodilo? Tvornica je lijepo zarađivala masno, trpajući kemijski otpad, kromni, u cement, dok na obližnjem dječjem vrtiću na krovu nisu našli gomile kancerogenog kroma. Tada je američka agencija US EPA, naravno i ona radi tisuće kompromisa i 90tih je radila, ali ovdje više nije bilo odstupanja i trenutno je zatvorila tvornicu. Apropos priča o propisima o provođenju o zakonima. Sama činjenica da u čuvenoj studiji utjecaja na okoliš nije spomenuta opasnost koju gospodin Kuzmanić ne priznaje sa svojim ekshaustorima i odvlačenjem plinova, kako to da u Studiji to nije spomenuto, ja znam samo neću ovdje reći. Rekao sam da je ta studija vječna sramota za Ministarstvo i nacionalna sramota. Mi smo potpisali europske zakone u kojim stoji precautionary principle. Svaki početnik u okolišnom pravu bi istog trena pitao kako to da to ovdje nije niti spomenuto i kako to da je preskočen ključni aspekt, a ovdje ima gospode koji se pozivaju na naše propise i zakone kao da je to Sveto pismo. Prvo zakone prave ljudi. Drugo, ljudi pri tom griješe. Treće postoji interesi. Četvrto, zna se koji su veliki, a koji su mali interesi. Interesi Lomničana su konkretno jako mali interesi, to svi znamo i biti će pregaženi, ali ja moram reći istinu, a ta je istina ono što sam ja već rekao, jer nemam vremena ići u sve detalje. Reći ću samo činjenicu koja je krucijalna u tome, na koji način, ja to nisam spominjao, a bio sam pristojan, pa nisam širio diskusiju na koji način kancerogeni uz ostalo predstavljaju opasnost u okolišu od asfaltnih baza. Upravo preko submikronskih čestica koje dospijevaju na hranu, a voće i povrće, ako ima krava pa i na travu, pa završe u kravljem mlijeku itd, tako da nije u pitanju samo rak pluća, nego i ostale vrste karcinoma koje se dobivaju time da se pojede hrana koja sadrži karcinogene tvari. Upozorit ću, pogledajte doze, pogledajte u priručnike, pogledajte koje su granične doze kancerogena tako da znate što to znači i koliko toga treba biti. Tu ne pomaže, kako mali Ivica pita: „koliko toga ima u zraku i kako bi to mjerili“ ja ću vas razočarati, kad bi to netko s onim što mi raspoložemo i koje ljude imamo išao mjeriti u blizini baze, vjerojatno bi rezultat bio da nema ničega. Upozoriti ću vas, dioksini su kancerogeni na fental gramskim razinama, godinama je postojao mit da postoji tako niske razine da nisu kancerogeni na tim najnižim razinama, međutim danas se zna, studija sa Prinstitona je to oborila, ima tome već više od 10 godina, tzv. meta-analizom svih postojećih studija da ne postoji tako niska doza koja nije kancerogena. Upozorit ću, da to za cijelo vrijedi, neću tvrditi, ali upozorit ću da ima golema vjerojatnost da to postoji za sve karcinogene, ali je sasvim sigurno za najgore. Tvrdilo se godinama, upiralo u to i svi propisi su građeni na tome da postoje male doze koje nisu opasne, takvih situacija imate mnogo. Zakoni, propisi studije, koloplet interesa, sukob interesa, izostavljanja, švrljanja svega tu ima,

nažalost jer ljudi su samo ljudi, a interesi su interesi i tu se rade mnogi kompromisi i mi na kraju krajeva ne možemo van iz toga lonca, ali ono što ja smatram da je moguće, treba izići barem iz onog lonca paklenoga iz kojeg se može izići, iz ovog se moglo izići, pa se ja nadam da se još može izići, mislim, budući da je procedura manje-više takva kakva je prošla, da bi trebalo ići na jedan sasvim drugi pristup, a to je obvezatna nagodba, obvezatna u tome smislu da postoji politička i moralna obveza svih u Gradu i okolo Grada, da takvu nagodbu ishode od Strabaga. Strabagu to neće škoditi, koristiti će mu, a ja isto mislim kao i neki sugovornici ovdje, da ako se to ne dogodi, da Strabag ima šansu da jako zažali zbog svega ovoga. Ne zbog mene, ja ću možda već biti mrtav, ali Strabagu će se to dogoditi. Ne isplati se, bolje ići u nagodbu i bolje je maknuti se odavde, naći drugu lokaciju, to nije takav veliki problem i čitava stvar je riješena. Jedino je žalosno da smo na to trošili vrijeme.“

Josip Kuzmanić: „Nisam želio odgovoriti, nisam političar, nisam ni stranački nigdje aktivan. Zašto mi volimo znanstvenike, zašto slušamo ovako pažljivo gospodina Uršića, zašto njihove doktorske titule nama su tako drage i važne, zašto naša akademija kada nešto izreče, zašto svi sa strahopoštovanjem slušamo, jer tim ljudima vjerujemo. Mi vjerujemo da oni govore istinu, pri tome moramo biti potpuno jasni što je to istina. Istina je samo onda ako je cjelovita. Zahvaljujem gospodinu Uršiću na svemu što je rekao. Meni je jedna interesantna stvar u onim njegovim papirima što sam dobio u pozivu za ovu sjednicu, nigdje ništa nije kvantificirano. Nigdje ništa nije rečeno u neakvim veličinama, obimima, govori se samo o općenitim pojmovima pa je nešto nedopušteno blizu, što je dopušteno blizu? Pa je nešto kriminalno, ja bi na kraju jednog tog teksta je napisao da će on vrlo rado napisati detaljnu analizu toga. Pozivam ga ovdje javno i molim, to ću organizirati ispred Hrvatskog asfalterškog društva ako on tu radnju će prezentirati i suočiti sa stručnim ljudima koji o tome znaju. Nisam kemičar, ali samo čitao sam ono što sam pročitao, nisam manipulirao, naveo sam vam stranice, članke što sam pročitao u zaključcima. Kao menadžer naučio sam se čitati elaborate od zaključaka. Ono što mi je žao i što me pogađa je što su neki govornici ovdje prozivali Strabag za društveno odgovorno ponašanje. Za to što je Strabag najkrivlji ovdje. Općenito, ja nisam političar, ovo mi je prvi puta da sudjelujem na nekoj ovakvoj raspravi i da slušam ovako nešto, pa mogu vam reći, reći ću vam to onako ljudski, stalno imam dojam, imam osjećaj da vi jedni drugima nešto prebacuju, pokušava se naći krivca, reći ću vam nešto, pogotovo gospodinu iz Donje Lomnice, da smo mi tamo željeli raditi rekreacioni centar sa jezerom i sa ne znam čim ne bi ga mogli napraviti, jer to ne stoji u urbanističkom planu. Vi ste oni, oprostite kad kažem vi, ne mislim ni osobno ni grupno, ni vremenski ni politički, ali od '82. Urbanistički plan kaže da se tamo može raditi asfaltna baza. Sada vi kažete Strabag je kriv što tamo radi bazu. Tko je pokrenuo inicijativu da se to promijeni? O tome govorim. Ljudi svi smo odgovorni. Strabag je prije 17 godina tražio samo mjesto gdje može napraviti asfaltnu bazu. Našao je to u urbanističkom planu, otišao je, nisam slučajno spomenuo ni Šukera, ni Piculu ni gospodina Barišića zato što su to različite političke opcije, nitko nas nije zaustavio. Svi su rekli, da dozvoljeno je, radite asfaltnu bazu. Molim vas da o tome razmišljate, ne globalno, ne na način paušalnog ocjenjivanja, kada gospodin kaže „svi mi znamo da je asfaltna industrija šporka, da su najugroženiji radnici asfalta koji umiru i koji ne dočekaju penziju, ja radim cijeli život u tome, za koju godinu ću u penziju, od toga 20 godina intenzivno radim u tome, nema toga. Gospodine, ako imate negdje to napisano, dajte, prezentirajte to. Zašto se onda ne borimo zajedno da su radnici na asfaltiranju imaju beneficirani radni staž, a svi hoćemo asfalt na ulice, zašto nemate bijele ulice u Velikoj Gorici? Dakle, nemojmo biti licemjerni. Sve je netko kriv, ali mi smo ti koji kreiramo i zakone o zaštiti i urbanističke planove i ono što će se raditi i zaštićene zone.“

Damir Šimunić: „Hvala svima na učešću u raspravi. Hvala profesor Uršiću, hvala direktoru Strabaga, hvala gradonačelniku. Sve smo vas pažljivo saslušali. Imali smo čak i pripremljene neke zaključke na temelju dostupnih dokumenata na osnovu ovih provedenih rasprava danas, možda ćemo nešto i korigirati. Kao predlagatelji dužni smo predložiti zaključke sa današnje sjednice Gradskog vijeća, stoga molim predsjednika da nam odobri pauzu u trajanju 15 minuta kako bi pripremili sve zaključke koje ćemo vam prezentirati. Hvala.“

Milivoj Dijanežević: „Bio bih najsretniji kada bi mi večeras donijeli odluku da Strabag sutra krene u rastavljanje asfaltne baze, ali znamo po svim papirima i svim dozvolama da se to neće sutra dogoditi. Poštovani gospodine vijeća apeliram na vas da probate sa svim strankama sa svojim utjecajem utjecati na to da probamo donijeti zajednički zaključak konsenzusom da ne bi bili suci jedni niti drugi.“

Predsjednik: „Prije nego odredim stanku, htio bih se samo ispričati u svoje osobno ime i u ime kolegica i kolega našim gostima na sjednici, prvenstveno gospodinu Uršiću i gospodinu Kuzmaniću, ako sam ih ja ili itko od nas nečime uvrijedio. Bili su zaista i strpljivi i njihove diskusije su bile, moram priznati, barem za mene osobno, vrlo korisne, također predstavniku hrvatskih voda, nismo mu niti dali riječ, ali je cijelo vrijeme tu s nama i pozorno nas je slušao. Ako slučajno odu, s obzirom da ćemo mi još sada usuglašavati zaključke, dakle, isprika u moje osobno ime i u ime svih kolegica i kolega vijećnika ako smo vas bilo čime uvrijedili. Određujem stanku do 19,15 sati.“

Sjednica je nastavljena u 19,20. Nazočno je 27 vijećnika.

Damir Šimunić: „Kao što sam i rekao, radna verzija je bila sačinjena od 6 zaključaka. Vijećnici opozicije su se dogovorili da vam predložimo četiri zaključka. Prvi, Gradsko vijeće Grada Velike Gorice ne podržava izgradnju asfaltne baze u Donjoj Lomnici. Drugo, Gradsko vijeće Grada Velike Gorice zadužuje Gradonačelnika Grada Velike Gorice da s tvrtkom Strabag odmah dogovori obustavu izgradnje asfaltne baze u Donjoj Lomnici. Treće, Gradsko vijeće Grada Velike Gorice zadužuje Gradonačelnika Grada Velike Gorice da odmah pristupi formiranju Povjerenstva za asfaltnu bazu u Donjoj Lomnici, a koji bi činili: Gradonačelnik, Predsjednik Gradskog vijeća, predstavnik mjesnog odbora Donja Lomnica, predstavnik Inicijative stop izgradnje asfaltne baze, predstavnik vijećnika opozicije u Vijeću, predstavnik pozicije u Vijeću sa zadaćom nagodbe za izmještanje asfaltne baze i praćenja izvršenja zaključaka. i zadnji zaključak, Gradsko vijeće Grada Velike Gorice zahtjeva od gradonačelnika da sve buduće investicije na području Grada Velike Gorice uputi na raspravu u Gradsko vijeće Grada Velike Gorice kako se nikada više ne bi doveli u ovakvu situaciju.“

Darko Bekić: „Nacrt našeg zaključka, vladajuće pozicije ima 4 točke, pa ću ih sada pročitati: Prvo, Gradsko vijeće podržava sve investicije koje doprinose gospodarskom razvoju i otvaranju novih radnih mjesta uz uvjet da nisu u suprotnosti sa zaštitom okoliša kao osnovnim uvjetom zdravog života i konceptom održivog razvoja. Drugo, Gradsko vijeće podržava sve zakonom dopuštene i argumentirane aktivnosti koje su mještani Donje Lomnice, Inicijativa „Stop asfaltnoj bazi“, Mjesni odbor i gradonačelnik poduzeli u svezi s mogućom revizijom Studije utjecaja na okoliš. Sukladno točki I. i II. ovog zaključka Gradsko vijeće će zatražiti od Ministarstva zaštite okoliša i energetike žuran inspekcijski nadzor radi provjere provode li se

tijekom pripreme i izgradnje asfaltne baze mjere zaštite okoliša i praćenje stanja okoliša, kako je to utvrđeno Rješenjem o prihvatljivosti zahvata na okoliš, tj., sada smo tu malo detaljnije, točno i rigorozno naveli jedanaest točaka, konkretno što će se monitoringom obuhvatiti. Točka 1. Saniraju li se sva eventualna oštećenja pristupne ceste nastala uslijed izgradnje zahvata. 2. Da li je izrađen projekt krajobraznog uređenja. Da li se prilikom izvođenja zemljanih radova humusni sloj kontrolirano skidati, a kasnije koristiti za uređenje zelenog pojasa oko lokacije zahvata, odnosno za denivelaciju terena zonama zelenih površina, kako bi se stvorili mikroreljefni uvjeti za sadnju različitih vrsta drveća. 4. Hoće li prije puštanja u rad postrojenja dokazati vodonepropusnost sustava interne odvodnje i pripadajućih objekata za predobradu otpadnih i potencijalno onečišćenih oborinskih voda. Da li se prilikom prijevoza suhi materijal vlaži i prekriva. Da li se strojeve i vozila koji se koriste na gradilištu drže pod nadzorom u pogledu količine i kakvoće ispušnih plinova. 6. Da li se servisiranje, popravci i pranja strojeva obavljaju izvan lokacije zahvata i vodozaštitne zone. Pune li se kamioni gorivom izvan lokacije, a za radne strojeve osigurava punjenje gorivom pomoću mobilne ekološke pumpe. 7. Da li je u okviru glavnog projekta izrađen projekt zaštite od buke za planirani zahvat. 8. Obavljaju li se bučni radovi samo danju. Jesu li na gradilištu postaviti kontejnere za odlaganje otpada, a njihovo redovito pražnjenje osigurano putem ovlaštenog trgovačkog društva. Je li osigurano odvojeno sakupljanje svih vrsta otpada koji nastaje tijekom izgradnje zahvata te da li se isti predaje ovlaštenim sakupljačima. Jesu li stvoreni uvjeti da se prije puštanja u rad osigura odvodnja oborinskih voda izgrađenim kolektorom (zatvorena odvodnja) kroz III. vodozaštitnu zonu unutar naselja Donja Lomnica. 11. Hoće li prije puštanja u rad oko čitave lokacije zahvata posaditi gusti i visoki zeleni pojas autohtonog i brzorastućeg drveća, po mogućnosti u kombinaciji crnogoričnih i bjelogoričnih vrsta. I četvrto, u slučaju da se inspekcijskim nadzorom utvrdi da se ne poštuju mjere zaštite okoliša utvrđene navedenim rješenjem tražiti će se strogo poštivanje svih propisanih mjera zaštite okoliša, a u slučaju potrebe i zabrana rada postrojenja. Hvala.“

Predsjednik: „S obzirom na inicijativu s početka rasprave kolege Šimunića, određujem stanku od 10 minuta radi sastanka Predsjedništva Gradskog vijeća sa gradonačelnikom, s obzirom da imamo dvije skupine zaključaka, da vidimo da li možemo, kako je to kolega Šimunić na početku predložio konsenzusom donijeti zaključke, ako ne, onda ćemo nakon stanke glasovati prvo o jednom pa o drugom prijedlogu zaključaka.“

Sjednica je nastavljena i nazočno je 27 vijećnika.

Predsjednik: „Prije nego što iznesen prijedlog koji je sada potvrdilo predsjedništvo Gradskog vijeća u suradnji sa gradonačelnikom ja se zahvaljujem kolegi Šimuniću kao predlagatelju, svim kolegama iz predsjedništva i gradonačelniku, mislim da su svi donekle odstupili od svojih prvotnih stavova, a mislim da je u zajedničkom interesu da svi zajedno još jedan dodatni napor jer bez obzira što su bili različiti zaključci, u jednom smo se, koliko sam ja vidio iz rasprava, svi koji su ovdje diskutirali, od gradonačelnika, pa do vijećnika, u stvari slagali. Nismo sretni i nismo za to da asfaltna baza bude u Donjoj Lomnici na toj lokaciji koja je, međutim isto tako smo svjesni određenih ograničenja, zakonskih, koja su sada pred nama. Sukladno svemu tome, mi smo raspravili i utvrdili jedan prijedlog Zaključka koji bi bio prijedlog Predsjedništva gradskog vijeća, znači nemamo više dv zaključka, nego jedan jedinstveni koji bi ja sada pročitao za govornicom i potom dao na glasovanje. Dakle Gradsko vijeće bi donijelo slijedeći zaključak: Gradsko vijeće podržava sve investicije koje doprinose gospodarskom razvoju i otvaranju novih radnih mjesta uz uvjet da nisu u suprotnosti sa zaštitom okoliša kao osnovnim uvjetom zdravog života i konceptom održivog razvoja. II. Gradsko vijeće podržava sve zakonom dopuštene i argumentirane aktivnosti koje su mještani

Donje Lomnice, Inicijativa „Stop asfaltnoj bazi“, Mjesni odbor i Gradonačelnik poduzeli u svezi s mogućom revizijom Studije utjecaja na okoliš. III. Sukladno točki I. i II. ovog zaključka Gradsko vijeće osniva Povjerenstvo za pregovore sa Strabagom o izmještanju asfaltne baze. IV. U Povjerenstvo iz točke III. ovog zaključka imenuju se: 1. Neven Karas, predsjednik, 2. Damir Šimunić, zamjenik predsjednika, 3. Zdenko Ilečić, član, 4. Alanmilan Šembera, član, 5. Darko Bekić, član, 6. Milivoj Dijanežević, predsjednik MO Donja Lomnica, član, 7. predstavnik Inicijative „Stop asfaltnoj bazi“, od njih ćemo zatražiti da nam jave tko će biti njihov predstavnik, član. I točka V. Povjerenstvo je dužno o pregovorima sa Strabagom izvijestiti Gradonačelnika i ovo Gradsko vijeće. VI. Ovaj Zaključak stupa na snagu danom donošenja, a objavit će se u Službenom glasniku Grada Velike Gorice.“

Predsjednik je prijedlog Zaključka dao na glasovanje.

Gradsko vijeće je jednoglasno prihvatilo predloženi Zaključak.

Gradsko vijeće završilo je s radom u 20.15 sati.

ZAPISNIČAR

Kristina Hegeduš

**PREDSJEDNIK
GRADSKOG VIJEĆA**

Neven Karas, dipl. iur.